

Naš kraj

INFORMATIVNO GLASILO OBČINE DOBREPOLJE

letnik IV, št. 6

junij 1998

“Zagoriški fantje” so praznovali 50-letnico delovanja

Okroglo obletnico delovanja so slovesno proslavili 25. aprila v Jakličevem domu, kjer so pripravili koncert svojih najljubših pesmi, program pa so popestrili tudi njihovi gostje. Na fotografiji so Zagoriški fantje s pevkami iz Zagorice, s katerimi večkrat tudi skupaj zapojejo. S skupnim petjem so se predstavili tudi na jubilejnim koncertu. Ob tej priložnosti so izdali tudi kaseto in zgoščenko “Ko zbrani gremo vsi skoz’ vas”.

Občinski praznik bo 6. decembra

Tako je sklenil občinski svet na svoji zadnji seji. To je rojstni dan Frana Jakliča, ki je v svojem času odločilno prispeval k vsestranskemu napredku v Dobropolju in Strugah. Njegovo delovanje je segalo na vsa pomembna področja in odločilno zaznamovalo čas na prelomu stoletja.

Naslednja številka Našega kraja bo izšla konec junija. Prispevke sprejemamo do 12. v mesecu.

Iz vsebine:

- Občinske novice
- Standard prinaša vse več odpadkov
- Pogovor z Nikom Grafenauerjem
- Letni koncert Mavrice
- Veter v laseh - s športom proti drogi

Standard prinaša vse več odpadkov

Gotovo je ena najtežjih del, s katerim se ubada občina, reševanje problematike odlaganja odpadkov.

Ker je zadeva zelo aktualna, se k tej problematiki vračam ponovno, čeprav sem o tem nedavno že pisal. Živimo v času, ko je proizvodnja odpadkov neverjetno velika. V današnjem času proizvedemo, povprečno na prebivalca, v enem dnevu več odpadkov, kot smo jih pred sto leti v enem letu. To je dejstvo. Navadili smo se na takšen način življenja. V svetu se vzporedno s proizvodnjo odpadkov krepí tudi proizvodnja predelave odpadkov. Ta del industrije je zelo donosen posel. Odpadki se zbirajo ločeno po vrstah in uprabljajo v proizvodnji. Gorljive odpadke pa sežigajo v posebnih pečeh, ki so prikrojene tako, da ne spuščajo plinov v ozračje. Pri nas ta del ni urejen. Mnogi, med njimi tudi naši občani, dobronamerno kritizirajo, češ odpadke bi morali zbirati ločeno, predelovati, kuriti itd. Seveda imajo prav, vendar je resnica predvsem v tem, da tega naša občina sama ne more narediti, niti vse tri, ki smo povezane v skupno urejanje odpadkov. Tukaj je mnogo premalo narejenega na ravni države. Nimamo niti ene sežigalnice in še zelo malo recikliranja. Takoj, ko bo kaj od tega možno, se bomo seveda v to vključili. Potrebna pa bo še temeljita prevzgoja lastnega mišljenja in discipline pri odlaganju in sortiranju odpadkov. Brez odgovorne države vsakega posameznika se tudi na tem področju ne bo dalo nič narediti.

Nekateri tudi vehementno kritizirajo, češ da je občina storila premalo za urejanje te problematike. Ne bi se s tem strinjal. V teh letih smo uspeli urediti odvažanje odpadkov iz vseh naselij v občini. Izvedli smo nekaj zelo uspešnih čistilnih akcij, postopno saniramo tudi črna odlagališča. Akcije bi se nadaljevale, če ne bi prišlo do zagate pri odpiranju novega odlagališča odpadkov. Zaradi pomanjkanja odlagalnega prostora smo bili prisiljeni začasnó ustaviti odvoz kosovnih odpadkov in čistilne akcije. Ponovno prosim, da kosovne odpadke zadržite doma toliko časa, da bo usposobljena nova deponija, ne glede na vsa filozofiranja nekaterih posameznikov, kaj in kako moramo narediti. Vsi kosovni odpadki bodo odpeljani takoj, ko bo to mogoče. Nevzdržno je, da razvažate stare zamrzovalne skrinje in dele kuhinjskega pohištva kar na sredino polja, kot

se je ponovno zgodilo na saniranem smetišču v "farovski dolini", v bližini zadružnega hleva na Vidmu. Vsi lahko vidite to bistroumno potezo en kilometer daleč. Ne morem ugotoviti, kdo je to privlekel in res lepo prosim, da to tudi pospravi, ker je res nesmiselno, da občina troši vaš denar za saniranje takšnih nesramnih odlaganj. Naredili pa bomo vse, kar bo v naši moči, da se bodo redno odvažali gospodinjski odpadki in upamo, da se nam blokada ne bo več ponovila.

Ob zadnji blokadi smetišča na Stehanu, smo vsi občutili, kaj bi pomenilo, če se odpadki ne bi odvažali. Samo en teden je bilo odvažanje ustavljeno in že je nastal kaos, smrad in svinjarija. Morda je za nekaj celo dobro, da vsaj malo začutimo, kolikšnega življenjskega pomena je redni odvoz odpadkov. Seveda so nekateri takoj izkoristili zaplet z odvažanjem za brezplodno razpravljanje in dokazovanje, kaj kdo mora in kaj bi, če bi, itd. Lahko rečem samo to, da je treba priprave na novo deponijo in mukotrpno usklajevanje z lastniki zemljišč, z okoljčani, naravovarstveniki itd., itd. doživeti, potem si pa lahko pameten. Tudi teorije o lastni občinski deponiji ne prenesejo argumentov, zlasti ne cenovnih. Neizpodbitno je tudi dejstvo, ki ga ne moremo zanikati, da vse okoli odvažanja odpadkov in urejanja deponije tudi veliko stane. Cene odlaganja odpadkov ne bodo nižje, ampak kvečjemu višje, ali pa se bomo vsi zastrupili. Lastna deponija pa bi podražila odvoz za 100 ali tudi 200%. O tem sem že pisal. Izvedba sodobne deponije zahteva veliko investicijo, čistilno napravo in 24-urno dežurstvo. To se za majhno odlagališče ne izplača.

Kakšno je torej trenutno stanje? Dejstvo je, da je dosedanja deponija na Stehanu potekel rok in je več ali manj zapolnjena. To deponijo je uredila še bivša grosupeljska občina. Rok je bil znan, vendar je prišlo do sprememb v organizaciji občin in prvo leto 1995 res nismo nič delali na novi deponiji, že v letu 96 in 97 pa intenzivno, vendar smo uspeli le toliko, da smo nakupili zemljišča, to pa ni tako malo, kot bi si kdo mislil, za tem stoji cela gora analiz, usklajevanj in dogovarjanj. Pričakovali smo, da bomo odpad-

ke še lahko odlagali v Stehanu do izgradnje nove deponije. Nova deponija pa bo po sedanjí oceni v celoti zaživelá v drugi polovici leta 1999. Vaščani vasi v bližini sedanje deponije se s podaljšanjem niso strinjali in zahtevajo zaprtje. Po usklajevanju smo podpisali dogovor, da bo sedanja deponija še odprta do konca meseca julija, po tem datumu pa bo potrebno odpadke odlagati na začasní prostor na zemljišču nove deponije. Zemljišče za novo deponijo v Špaji dolini smo vse tri občine, po dveletnem usklajevanju, končno odkupile od lastnikov. Samo občina Dobropolje, ki je udeležena z 10%, je za zemljišče plačala preko 9.500.000,00 SIT. Na zemljišču pa se ne da takoj odlagati. Tudi za začasnó odlaganje je potrebno poravnati teren, pregrniti s folijo, vgraditi drenažne cevi, ponovno prekriti z zemljo, izcedne vode pa prestrezati in odvažati na čistilno napravo. To bo povzročilo ponovno dodatne stroške, vendar je to edina sprejemljiva varianta. Odpadkov se namreč ne da odvažati nikamor drugam, ker jih nihče ne mara. Tudi je zelo malo deponij v Sloveniji, ki bi imela vsa uradno pridobljena soglasja in dovoljenja.

Odpadki bodo še naprej predmet velike pozornosti občine in seveda tudi vseh nas in vsakega posameznika. Občina bo naredila vse, da se bodo odpadki, ki spadajo v kontejner, redno odvažali. V kolikor kontejnerjev primanjkuje, jih bomo še dodatno nabavili. Vsi, ki imajo kakršnokoli dejavnost registrirano, so po odloku o odlaganju odpadkov dolžni imeti svoj kontejner. Pri tem naj pripomnim, da ne bodo plačevali nič več kot doslej, ker vsi že sedaj plačujejo višjo tarifo za dejavnost, samo kontejner jim bo komunalno podjetje odpeljalo direktno z dvorišča, če ga bodo imeli. Prostor v gospodinjskih kontejnerjih pa bo na razpolago za gospodinjstva. Kaj spada in kaj ne spada v kontejner, smo tudi že pisali in tudi v tej številki je objavljeno navodilo o tem s strani Komunalnega podjetja Grosuplje.

Ponovno pa vse prosim, da začasnó hranijo kosovne odpadke doma na primernem, manj vidnem mestu. Komunalno podjetje bo odpeljalo vse, takoj, ko bo to mogoče. Ne razvažajte teh odpadkov po robovih gozda ali pa ob cestah, s tem samo preložimo nesnago iz manj vidnega na bolj vidno mesto.

Problematika je pereča, ne da se jo rešiti čez noč. Toda če se je bomo zavedali in jo reševali s skupnimi močmi in veliko mero poslušá, bomo tudi to rešili v zadovoljstvo nas vseh.

*Pozdravlja vas župan
Anton Jakopič*

Zbiranje in odstranjevanje odpadkov

Kaj sodi v posodo za odpadke in kako ravnati s posodo?

Ravnanje z odpadki na območju Občine Dobropolje je opredeljeno z Odlokom o ravnanju z odpadki (Uradni list RS št. 34/96) in Pravilnikom o načinu odvoza in odstranjevanju komunalnih odpadkov na območju občine Dobropolje.

Na območju občine Dobropolje se odpadki odvažajo z zbirnih mest enkrat tedensko. V ta namen so na zbirnih mestih nameščene posode prostornine 900 litrov. Te posode služijo za odlaganje iz stanovanjskih hiš, hkrati pa tudi lokalov za opravljanje gospodarskih dejavnosti odlagati odpadke v posebne posode, katere so dolžni sami namestiti ob objektu oziroma ob cesti.

Dvakrat letno, ob pomladanskih in jesenskih čiščenjih, je organiziran tudi odvoz kosovnih odpadkov. Zaradi zapolnjenosti sedanje deponije je letošnji odvoz kosovnih odpadkov prestavljen na kasnejši čas in se bo izvedel, ko bo pridobljeno novo urejeno deponijsko polje.

V posode se lahko odlagajo komunalni odpadki, to so trdni odpadki, ki nastanejo v proizvodnji, prometu in porabi v naseljih, in sicer:

- trdi organski in anorganski odpadki iz stanovanjskih, poslovnih in drugih prostorov, med katere sodijo predvsem papirnata, plastična in kovinska embalaža, ostanki, ki nastanejo pri pripravi hrane, tekstilni odpadki, usnjeni odpadki, odpadki čiščenja bivalnih prostorov in okolice stanovanjskih hiš, otroške igrače in plenice;

- razni drobni, po teži lažji tehnološki odpadki, ki niso uporabljeni kot surovine in za katere je ugotovljeno, da ne vsebujejo nevarnih in strupenih soli;

- do uvedbe ločenega zbiranja odpadkov se lahko v posode za odpadke odlaga tudi čisto in barvno steklo, papir, lažje kovinske predmete, primerne po volumnu in teži.

Ker je za nekatere odpadke koristneje, da se odložijo drugam in drugače, podajmo nekaj praktičnih nasvetov.

Mokre organske odpadke, predvsem neuporabne dele sadja, zelenjave, pokošeno travo in pograbljen listje, se odlaga na kompostno mesto, ki si ga lahko izvede vsak lastnik stanovanjske hiše, in s pomočjo dodajanja zemlje pridobi kvaliteten kompost za uporabo na zelenjavnem vrtu.

Časopisni in drugi odpadni papir, ki ga

zbirajo pridelovalci papirja s pomočjo izvajanja občasnih akcij zbiranja starega papirja, se shrani v suhem in zračnem prostoru, zvezanega v pole teže do 20 kg in se ga odda ob trajanju akcije.

Steklo, predvsem nepovratne steklenice in steklene kozarce za vlaganje živil, se hrani v lesenih ali plastičnih zabojih in se jih odloži na zbirna mesta, ki se določijo ob občasnih akcijah oziroma na zbirna mesta v naseljih, ki že imajo uvedeno zbiranje odpadkov in postavljene posode za vse vrste stekla.

Upravljalci in lastniki zgradb ter objektov v naseljih, ki so z odlokom opredeljena kot območja organiziranega odvoza odpadkov, morajo komunalne odpadke odlagati v tipizirane posode, ki so postavljene na zbirnih odjemnih mestih. Izven tipiziranih posod za odpadke na zbirnih odjemnih mestih ter izven odlagališč odpadkov je zbiranje in odlaganje odpadkov prepovedano. Ob odlaganju odpadkov v posodo je potrebno napihnjeno embalažo, predvsem plastenke in kovinske doze za pijačo, kakor tudi tetrapak embalažo stisniti na najmanjšo prostornino, da ne zapolnjuje odlagalnega prostora. Ob iztresanju je potrebno z odpadki zapolniti vso razpoložljivo prostornino posode, še posebno spodnje vogale. Izogibamo se odlaganju tekočih odpadkov, ostanke hrane shranimo na dnu in jih, če se le da, zavarujemo pred dostopom živali. Posodo polnimo do višine 5 cm pod vrhnjim robom, pokrov posode mora biti vseskozi zaprt, da se preprečuje dostop živalim in raznašanje odpadkov. V primeru, da je posoda že napolnjena do celotne koristne prostornine, je potrebno odpadke odložiti v sosednjo, še eventuelno prazno posodo ali jih shraniti doma in jih odložiti v posodo šele po izpraznjenju in odvozu odpadkov na deponijo. Odpadke se lahko odloži tudi v posebne PVC vreče prostornine do 80 litrov, ki morajo biti nepoškodovane in zavezane ter odložene poleg posode. Vreče se odloži poleg posode šele na dan odvažanja odpadkov.

Za čistočo zbirnih mest in posod za odpadke so dolžni skrbeti uporabniki in pooblaščen podjetje.

Vodja službe komunalne oskrbe
Tomaž Rigler

Obvestilo!

V Uradnem listu RS, št. 33 na strani 3424 je bil objavljen razpis Sklada RS za razvoj malega gospodarstva za subvencioniranje obrestne mere za posojila za naložbe v obnovo in razvoj turističnih objektov.

Rok za prijavo je 01.06.1998

V Uradnem listu RS, št. 33 na strani št. 3425 je bil objavljen tudi tretji javni razpis za dodeljevanje posojil in jamstev projektom, ki so namenjeni skladnejšemu regionalnemu razvoju in ohranjanju poseljenosti podeželja, ki ga objavlja Sklad za regionalni razvoj in ohranjanje poseljenosti slovenskega podeželja d.o.o., Ribnica.

Nameni dodeljevanja spodbud so:

- Financiranje projektov kmetijstva in dopolnilnih dejavnosti na kmetijah,
- Financiranje projektov gospodarskih dejavnosti,
- Premostitveno financiranje infrastrukturnih objektov,
- Financiranje projektov za izvajanje programov aktivne politike zaposlovanja,
- Dodeljevanje jamstev za projekte na območjih s posebnimi razvojnimi problemi,
- Financiranje posebnih projektov v kmetijstvu.

Rok za prijave iz točk A in B so do vključno 15.06.1998 za prijave iz točk C, Č, D in E pa do porabe sredstev oziroma do vključno 30.10.1998.

Prosilci pošljejo svoje vloge na naslov: Sklad za regionalni razvoj in ohranjanje poseljenosti slovenskega podeželja, Šeškova 9, 1310 Ribnica.

Dodatne informacije lahko dobite na tel. št. 861-953 vsak delovni dan od 8.00 do 16.00 ure.

SEJA OBČINSKEGA SVETA

Občinski praznik bo 6. decembra

SPREJET ODLOK O PROSTORSKO UREDITVENIH POGOJIH

Na zadnji seji so občinski svetniki sprejeli odlok o prostorsko ureditvenih pogojih za občino Dobropolje. Izdelani so v skladu s spremembami in dopolnitvami dolgoročne in srednjeročnega plana občine do leta 2000. Po besedah prof. Petra Gabrijelečiča, enega od pripravjalcev, je sprejeti odlok rezultat kompromisa med željami in možnostmi, kar pomeni, da so poskušali ugoditi večini željam občanov oziroma občine, po drugi strani pa so bili omejeni z republiškim planom. Občina je s sprejetjem tega odloka dobila pravno podlago za razvoj prostorske ureditve občine, za izdajo lokacijskih dovoljenj, itd.

PONOVNO BREZPLAČNI PREVOZI IZ VASI

Do sprejema nove šolske zakonodaje je bil za vse učence, oddaljene od šole nad 4 km, organiziran brezplačni prevoz. Občinski svet je nato izglasoval brezplačni prevoz tudi za učence prvega razreda, nova šolska zakonodaja pa je omogočila brezplačne prevoze tudi za tiste učence, ki hodijo po nevarnih poteh, ne glede na oddaljenost. To se je tudi nekaj časa izvajalo. Ko pa je ministrstvo prenehalo z rednimi nakazili denarja v ta namen, so bili brezplačni prevozi za učence predmetne stopnje, oddaljene manj kot štiri km, ukinjeni. Zdaj so svetniki sprejeli sklep o brezplačnem prevozu učencev iz vseh vasi, ki jih je Odbor za vzgojo in preventivo v cestnem prometu označil za nevarne. Ti prevozi bodo organizirani od v prihodnjem šolskem letu. Župan je povedal, da je Ministrstvo za šolstvo in šport plačalo prevoze do konca septembra 1997, obljubili pa so tudi plačilo do konca leta 1997, naprej pa bo to financiranje v zagotovljeni porabi, kar prinaša precej nejasnosti.

OBČINSKI PRAZNIK JE 6. DECEMBER

Od šestih predlogov za občinski praznik se je večina svetnikov odločila za 6. december, ki ga je dodatno predlagal Anton Jakopič. Na ta dan, leta 1868, je bil rojen pisa-

telj in gospodarstvenik Fran Jaklič, ki je v svojem času odločilno prispeval vsestranskemu napredku v Dobropolju, pri čemer so bile vključene tudi Struge.

DOGOVARJANJE O PODRUŽNICI LEKARNE

Novi direktor Zdravstvenega doma Grosuplje dr. Mervič je pred izvolitvijo obljubil depo v Zdravstvenem domu na Vidmu. Ogled na licu mesta pa je pokazal, da obstajajo možnosti, da bi se z dograditvijo manjšega prizidka dalo priti tudi do podružnice lekarne. Ker v letošnjem občinskem proračunu ni denarja za to, obstaja možnost, da zainteresirane lekarne sofinancirajo izgradnjo, to pa bi se jim upoštevalo pri plačevanju najemnine. Za projekt se zanimata lekarni v Grosuplju in na Škofljici.

Nekaj vprašanj in predlogov

Na vprašanje Zvoneta Zabukovca, če je občina glede na sprejeti Zakon o varnosti v cestnem prometu, v katerem ima tudi lokalna samouprava svoje pristojnosti, že začela z izvajanjem obveznosti, je tajnik občine pojasnil, da bodo prometno signalizacijo uskladili z novim zakonom.

Na vprašanje, kako bo reagiral župan na sklep grosupeljskega občinskega sveta, po katerem bi 11% Romov s področja Stehane na osnovi delitvene bilance pripadlo Dobropolju (objavljeno v časopisu Delo), je župan zamahnil z roko, češ da časopisni članek ne more biti osnova za kakršno koli ukrepanje, o kakšnem sklepu pa uradno niso bili obveščeni. Dodal pa je, da je "teh neumnosti okoli Romov že dovolj in da naj bo vsem jasno, da za stalno naseljenih Romov v naši dolini ni".

Jože Samec je dejal, da so dobili od spomeniškega varstva zavrnjeno po-

nudbo za gradnjo kapelice v Predstrugah. Na vprašanje, če je za postavitev kapelice še kakšna možnost, mu je tajnik svetoval, naj ponovno napišejo vlogo s podpisi krajanov.

Isti svetnik je spomnil, da mineva že dve leti od sklepa, po katerem naj bi se začel postopek o prestavitvi kamnoloma, zato so ga zanimale morebitne dejavnosti v tej smeri. Župan je odgovoril, da smo zadnji prostorski dokument sprejeli šele danes, to je PUP, da pa KPL že pripravlja ureditveni načrt za kamnolom.

Stane Jakič je ponovno izpostavil vprašanje primernosti asfalta in varnosti ceste nad mostom v Zdenski vasi. Tajnik je pojasnil, da je občina poslala dopis vzdrževalcu, postavil pa so že znak.

Stane Godec je bil nezadovoljen zaradi izredno počasnega in dolgotrajnega dela pri obnovi vodovoda v vasi Cesta. S tem so se strinjali tudi v občinski upravi, vendar se vavajci izgovarjajo na težak teren.

Edvarda Pogorelca je zanimalo, če so resnične govorice, da se bodo učenci predmetne stopnje iz Strug vozili na Videm in kdaj bo do tega prišlo. Član sveta in ravnatelj šole Ivan Grandovec je take govorice odločno zanimal.

Svetniki so na seji izglasovali, da se pošlje ljudem na potresnem območju 300.000 SIT denarne pomoči.

Nova je bila tudi informacija o izbiri izvajalca del za izgradnjo mrliške vežice na Vidmu.

Pripravila M. Steklasa

Pogovor z Nikom Grafenauerjem

Ne zamenjajmo države z oblastjo

Niko Grafenauer, pesnik, pisatelj, prevajalec in predvsem intelektualec, je bil gost zaključne prireditve ob podelitvi priznanj za bralno značko na centralni šoli na Vidmu.

Bilo mi je v veliko zadovoljstvo, da je ob koncu prireditve sprejel moje povabilo na pogovor in da delček njegovih pogledov na družbeno dogajanje lahko predstavim tudi našim bralcem.

● Poznamo Vas tudi kot glavnega urednika Nove revije. Pred nekaj meseci je Nova revija skupaj z Narodnim forumom organizirala okroglo mizo o slovenski zavesti in samozavesti, ki je danes v času procesa globalizacije na vseh ravneh ponovno na preizkušnji. Kako bi na kratko povzeli vaš odnos do tega vprašanja?

To je zelo pomembno vprašanje, ki bi potrebovalo daljšo razpravo. Poenostavljeno rečeno pa to pomeni čuvati svojo posebnost (po sebi), kar pa je vprašanje kulture v najširšem pomenu besede, ne zgolj kulture kot nekega sektorja v nekem družbenem življenju. Gre za kulturo kot obliko bivanja, ki nas razločuje od drugih oblik v nacionalnem smislu od drugih kultur in načinov življenja. To je temeljno vprašanje kulture in načina biti in v bistvu varovanje našega zgodovinskega spomina. Ker prihajava iz šole, naj navežem na to področje. Šola dela škodo s svojo sedanjo šolsko politiko, vendar pa je v precejšnji meri odvisno tudi od učiteljev samih, kako znajo ta zgodovinski spomin, ki je tudi kulturni spomin, vnašati v učne programe, ne glede na to, kako učni načrti to predpisujejo. Zgodovinski spomin pomeni, da moramo sebe v historičnem pogledu nazaj uvideti z vsemi prednostmi, napakami, bolečinami, travmami. Zgodovina ne sme in ne more biti enostransko prikazovanje preteklosti. Te ideološke indoktrinacije, ki je pri naših zgodovinopiscih segala daleč nazaj, se je potrebno osvoboditi. Samozavest torej ni vprašanje nadutosti, to je zavest o nas samih, ki naj bi bila živa, če hočemo preživeti in ohraniti svojo identiteto.

Kako se to odraža ob našem vstopu v Evropo?

Naš vstop v Evropo mora temeljiti prav na

tej samozavesti. Na žalost pa naše obnašanje tega ne potrjuje. Do vstopanja v Evropo se obnašamo kot Kafkov junak pred vrati postave. Vrata so vseskozi odprta, ampak on se ne upa vstopiti, ker je nekako travmatično opredeljen. Dejstvo je, da je Evropa za nas nujnost. Globalizacija je svetovni pojav in pomeni racionalizacijo ekonomskega načina življenja. Po drugi plati pa prav ta vzpodbuja vse nacije k poudarjanju svoje identitete. Bolj ko bo prihajalo do globalizacije, bolj bi morali varovati svoje posebnosti, kar je še posebej vprašanje naše kulture, to pa je istočasno tudi vprašanje zgodovinskega in kulturnega spomina. Naša kulturna in siceršnja politika tega ne izvajata. Vse se dela brez koncepta.

Mislite, da politično še nismo zreli za

vstop v Evropo?

Kot rečeno, kot narod vsekakor spadamo v Evropo. Že z referendumom in ustanovitvijo svoje države smo pokazali svojo zrelost. Vendar politično delujemo premalo zrelo. To se kaže povsod - na področju zunanje politike, na pravnem področju, predvsem pa na gospodarskem. Prav tu je stanje izredno zaskrbljujoče. naša politika ni liberalna, jaz jo imenujem "liberalistično poljubno" politiko brez koncepta. Imamo pa tudi dvojno tegobo. Levimo se iz bivšega totalitarističnega načina družbenega življenja, ki se je impregniral v vse pore družbe in vključuje tudi vzorce razmišljanja in politične presoje. Druga težava pa je, da smo mlada država brez izkušenj.

Kam se je zgbila vsa intelektualna energija, ki jo je nosila v sebi slovensko pomlad? Nastaja vtis, da so ostali le posamezni intelektualci, ki s svojim individualnim kritičnim mišljenjem opozarjajo na stranpoti političnega in družbenega razvoja.

Ko so zaživele nove stranke, se je prvotna opozicijska funkcija intelektualcev v političnem prostoru na nek način preložila na strankarsko življenje, kar je normalno za demokracijo. Intelektualci pa smo seveda še vedno tu, spomnimo se Ure evropske resnice, Odgovora 97 itd., in smo tisti, ki opozarjamo na določene nevrvalgične zadeve, ki se tičejo našega družbenega in političnega življenja. Intelektualci naj bi čim bolj kritično presojali dogajanje v državi. Problem pa je v medijih, ker kritičnih prispevkov in analiz ne objavljajo. Tako pogosto dobivam na Novo revijo določene odzive intelektualcev, ki jih v drugih medijih niso pripravljene objaviti.

Kakšno pa je stanje znotraj Nove revije?

V glavnem je uredništvo ostalo isto, razen posameznikov. Kot urednik vzdržujem pluralizem in poskušam ohraniti civilno družbo in individualizem. Naj s tem v zvezi omenim, da deluje v okviru Nove revije tudi Klub Nove revije, kjer skušamo odpirati aktualne teme in vzdrževati refleksijo. Hočem poudariti, da je eno politično delovanje, drugo pa je intelektualna drža, ki jo je treba artikulirati bodisi individualno ali skupinsko.

Nova revija je odigrala ključno vlogo pri osamosvojitvi in nastanku slovenske pomladi. Dovolite v zvezi s tem vprašanje, ali je še kaj možnosti za oživitve slovenske pomladi.

To je bila zaprta priložnost pred zad-

njimi državnozbornimi volitvami. Ker ni prišlo do konsenza med tremi pomladnimi strankami, je prišlo do stanja, v kakršnem smo sedaj. Realnost moramo sprejeti. V tem trenutku pa je kljub vsemu najbolj zaskrbljujoč gospodarski kolaps, v katerega drvim. Tudi socialni vidik bi morali bolj pou-

darjati. To ni le vprašanje zakonov, manjka duha solidarnosti. Liberalni egoizem je šel preko vseh meja. Zaskrbljujoče je tudi to, da se na vseh ravneh krepi državni aparat, kar spodjeda substanco države. Nadaljevanje take politike nam ne zagotavlja preživetja.

Naj zaključim najin pogovor z mislijo, ki

jo je moj sogovornik posebej izpostavil: "Nikdar se ne sme zamenjevati države z oblastjo. Državo moramo čuvati, aktualna oblast pa se menjava."

Pogovarjala se je M. Steklasa

OO SKD Dobropolje-Struge optimistično v volilnem letu

Letna konferenca OO SKD Dobropolje-Struge, ki je bila 16. aprila, je minila v znamenju velike udeležbe članstva in simpatizerjev stranke.

Letno konferenco je vodil Janez Kralj iz Strug

K velikemu zanimanju je prav gotovo pripomogla tudi prisotnost predsednika stranke Alojza Peterleta, ki je po zadnjih dveh slabših volilnih izidih pred bližajočimi se lokalnimi volitvami znova dvignil moralno članstva.

Glede na to, da je stranka v lokalnem merilu zelo močna in ima tudi največje število svetnikov v občinskem svetu, jih je presenetil nekoliko slabši volilni rezultat na zadnjih državnozbornih volitvah tudi v lokalnem merilu. Pa tudi z izidom predsedniških volitev niso bili preveč zadovoljni, čeprav bi v primeru podobnega rezultata tudi drugod po državi, prišlo do drugega kroga.

Zato pa bo občinski odbor vse sile usmeril na jesenske lokalne volitve, kjer ponovno pričakujejo dober volilni izid. Tako optimistično oceno je dal v svojem poročilu predsednik občinskega odbora Janez Pavlin, ki je hkrati napovedal tudi intenzivno volilno kampanjo, v katero se bo tudi osebno vključil. Sicer pa je v obširni predstavitvi prikazal delo občinskega od-

bora v preteklem letu, predvsem pa se je osredotočil na program dela za letošnje leto. V ospredju bodo priprave na lokalne volitve in povečanje števila članstva, predvsem med mladimi, ki se politično neradi opredeljujejo. Med drugim bo stranka organizirala v Strugah proslavo ob dnevu državnosti.

Nekaj informacij o občini in delu občinskega sveta je posredoval njegov predsednik Brane Brodnik, ki je tudi član stranke. Poleg uspehov je opozoril na občasno neusklajenost, ki je prisotna med svetniki SKD. Ob tej priložnosti se je zahvalil tudi Aloj-

zu Peterletu za njegove zasluge pri izgradnji odseka ceste Zdenska vas - Čušperk, kar je bila velika pridobitev za občino.

Med gosti je bil tudi Bogomir Štefanič, načelnik UE Kočevje, ki je v svojih pozdravnih besedah zelo pohvalil Stružance in izrazil obžalovanje, da jih je občina Kočevje ob ustanovitvi novih občin morala prepustiti Dobropoljcem.

Razprava je pokazala, da članstvo pogosto veči stik z najvišjim vodstvom stranke, pravljenci pa so se zavzeli tudi za večjo razpoznavnost stranke tudi na občinski ravni in izrazili nezadovoljstvo, ker si skupne uspehe prisvaja le ena stranka. Z velikim zanimanjem pa so prisluhnili predsedniku Alojzu Peterletu tako njegovi oceni občinskega delovanja kot njegovi predstavitvi političnega dogajanja v državi.

Družabno srečanje, ki je sledilo uradnemu delu, pa bo udeležencem ostalo v kar najlepšem spominu. Zaradi sproščenega razpoloženja, h kateremu je pripomogel predsednik Alojz Peterle, ki se je iz političnega analitika spremenil v godca na harmoniko. Glasba, takšna ali drugačna, pač vedno pomaga k utrditvi pristnejših stikov med ljudmi.

M. Steklasa

Jože Zevnik in Lojze Peterle sta takole poskrbela za veselo razpoloženje. Kasneje se jima je pridružil tudi Marolt Marko s kitaro.

Zahtevajmo "mogoče", da bomo dosegle "nemogoče"!

Velika večina misli, da je o "problemu žensk", "ženskem vprašanju", "položaju žensk".... enostavno pisati: karkoli ženska že počne v življenju in kakršnokoli je njeno znanje, služba in položaj, o tem zna vendar vsakdo nekaj povedati.

O tem vedo pravzaprav največ povedati moški. Kadarkoli in kjerkoli zlahka potrdijo, da bi bilo potrebno za "boljši položaj in življenje" žensk storiti še kaj več. Potem premljijo in bliskovito dodajo: pravzaprav pa ženske počnejo kar želijo: lahko se gredo politiko, lahko se odločijo za daljšo ali krajšo porodniško, lahko si izberejo poklic in delajo kariero, lahko skačejo s padalom ali plešejo tango, lahko, lahko karkoli, saj so vendar enakopravne in jim nihče ničesar ne preprečuje. In potem se moški obrnejo in lotijo svojih resnih stvari.

Seveda vemo o tem veliko povedati tudi ženske. Marsikatera suvereno pove, da je vse, kar je dosegla v življenju, dosegla z delom in s sposobnostjo in da je ni nihče omejeval zato, ker je ženska. V nadaljevanju sicer razodene, da je ni nihče razbremenil pri družinskem in gospodinjškem delu, da partner ni kuhal, pral, likal, skrbel za dva otroka in za ostarelega ter pomoči potrebnega očeta, saj je tudi on gradil kariero in bil ves čas izredno zaposlen. Iz njene zgodbe tudi izvemo, da je kakšen kolega v službi sicer hitreje napredoval, vendar je nenazadnje napredovala tudi ona. Dlje je čakala, toda vsako stopnico si je utrdila z delom in s sposobnostjo. Tudi ko so zboleli otroci, je ostajala doma ona: bolni otroci pač potrebujejo še posebno nego in več pozornosti. Saj je potem, zvečer, ko so otroci zaspali, tudi ona opravila še kaj nujno potrebnega za službo. V podobah iz svojega življenja omeni tudi ponedeljke, ko ponavadi poleg poslovne torbe nese še kostim, pa moževe hlače in suknjič v čistilnico in pripomni, da le redkokdaj sreča moškega z belo nakupovalno vrečko. Pravzaprav pa se ji vse to niti ne zdi prenaporno, saj ona to opravi mimogrede.

Vem, da je ta pripoved skrajno stereotipna in da je življenje v mnogih primerih precej drugačno, predvsem v mlajših družinah, kjer je skladnost družinskega in poklicne-

ga življenja vsakodnevna izkušnja obeh partnerjev. Vendar se, četudi to priznavam, prav tako zavedam, da v vsakdanjem življenju prav stereotipi določajo naš način razmišljanja in iskanja rešitev.

Navedla bom še tri tipične spolne stereotipe iz knjige Nore ženske (Krtina, 1995): "Ženske, ki protestirajo, veljajo za histerične".... "Ženska, ki sama odloča o sebi, je agresivna".... "Moški je aktiven in racionalen, ženska pasivna in emocionalna"... In ker smo že ugotovili, da bi o ženski temi vsakdo znal povedati čisto resnico in poiskati dobro rešitev, bom uporabila navedene tri trditve, ki po mojem mnenju sicer odlično dopolnjujejo uvodoma zapisane stereotipe in ki bodo v predvolilnih časih zanesljivo uporabljane.

Ženske, ki protestirajo, veljajo za histerične.

Jezik seveda ni edini način sporazumevanja med ljudmi, je pa splošno uporabljen in vsi mu pripisujemo odločilen pomen. Ko smo v šoli brali najstarejše zapise v slovenščini, mi kljub profesoričinemu zatrdjanju, da beremo tekst v slovenščini, ni zvenel razumljivo. Ah, kaj! Kar priznala bom: razumela nisem nič bolje, kot če bi bilo besedilo v starogrščini. Pa niti ni potrebno poseči tako daleč nazaj, da bi pokazala, kako se jezik spreminja. Vzemite v roko kakšno knjigo, ki je izšla na primer pred letom 1910, ali pa časopis iz leta 1950 in ugotovili boste, kako drugačna je lahko slovenščina. In potem vzemite v roke na primer kakšen zakon, ki so ga poslanke in poslanci sprejeli z namenom, da država z njim uredi pravila življenja in dela vseh. Opazili boste, da se, tako kot pred mnogimi leti, ko ženske še niso imele volilne pravice (od takrat je pri nas minilo samo 51 let), naslavljajo samo na del v Sloveniji živčih, in sicer na moški del. Zakoni namreč govorijo samo o delav-

cih, direktorjih, kriminalcih, učencih, vzgojiteljih, lastnikih, podjetnikih, dijakih, državljanih, volilcih... Nikjer nobene ženske. Ženske smo v zakonih spregledani, nezapisani spol. Država z ohranjanjem takšnega stereotipne, seksistične rabe jezika, enostavno ohranja tisti kulturni vzorec, ki moški spol priznava kot dominanten, vseobsegajoč. Takšen jezik ohranja samoumevno in neopazno diskriminacijo, saj žensko jezikovno obliko (ki je v slovenščini zelo razpoznavna) enostavno podreja moški obliki. Protesti in predlogi mnogih, da so zakoni vendar akti, s katerimi se država obrača na vse državljanke in državljanke, so bili pospremljeni z nasmehi in opazkami: "ah, kaj se vendar grejo te histerične feministke".

Ženska, ki sama odloča o sebi, je agresivna.

Predlog, ki ga bom najkrajše imenovala predlog za podaljšanje porodniške, je bil za javnost opremljen s sloganom, ki je obetal pravico do izbire. Skratka, ženska se bo lahko sama odločila, ali bo sploh šla na porodniško, za koliko časa in v kakšni obliki jo bo koristila. Ob tem pa so predlagatelji tudi jasno povedali, da je materinstvo največja vrednota in izpolnitev želja vsake žene, da otroci ne morejo zrasti v zdrave osebnosti, če jih ne varuje in ne vzgaja MATI. Ampak kljub temu in ne glede na to, da se pri nas rodi veliko premalo otrok in da nam grozi izumrtje, se lahko mati sama odloči, ali bo svoje življenje posvetila družini in otrokom ali poklicni karieri. Ženske že sedaj težje dobimo službo kot moški. Delodajalci ob sprejemu žensk v službo seveda razmišljajo tudi o njihovih odsotnostih zaradi porodniške, bolniške zaradi bolezni otrok in seveda njihovih obveznostih v družinah, kar jim onemogoča, da bi delale kadarkoli, v izmenah in prek delovnega časa. Moški že sedaj ne ostajajo na porodniških (čeprav bi po naši zakonodaji lahko!), ne jemljejo bolniških za otroke, ostanejo v službi tudi po preteku delovnika in sploh niso tako in toliko kot ženske obremenjeni z družinskimi in gospodinjškimi obveznostmi. Dokler se to ne bo spremenilo, dokler tudi moških ob sprejemu v službo ne bo žobremenjevala hipoteka, da so tudi očetje in da imajo tudi družinske obveznosti, tako dolgo tovrstne možnosti svobodne izbire ženske enostavno ne bomo imele. Mogoče se katera bralka ali bralec še spomni plakata, ki je že pred leti sporočal, da materinstvo ni niti poslanstvo,

ni poklic, ampak svobodna odločitev. Še vedno največ bremena, ki ga prinese odločitev za materinstvo, prevzemamo matere. Očetje ne ostajajo na porodniški, ampak še naprej hodijo v službo. Predlog, da bi bila ob pripravi nove zakonodaje, po vzoru nekaterih skandinavskih držav, vključena tudi pravica do porodniške odsotnosti samo za očete, je bil zavrnjen: nasprotniki razlagajo, da v tem primeru ne bi šlo za izbiro, ampak za prisilo. O dvojnih merilih pa nič! Zato imamo vso pravico, da smo agresivne, ko gre za odločitve, ki nam bodo krojile življenje.

Moški je aktiven in racionalen, ženska pasivna in emocionalna.

Ob različnih razpravah o deležu žensk v organih političnega odločanja je bilo načeto tudi vprašanje o tem, kaj sploh politika je, kako zahteven poklic je to, poklic, ki terja znanje, izkušnost, modrost in trezno presojanje. In mnogi, ki so to poudarjali, so to, morda celo nevede in nehote, navajali kot vzrok, da v politiki ni več žensk.

Upirati se temu stereotipu tako, da pove- mo, da niso le moški aktivni in racionalni in da tudi niso zgolj takšni, prav tako kot ženske nismo samo pasivne in emocionalne in tudi nismo edine, ki takšne smo, je seveda nesmiselno. Zato bom rekla drugače: in kaj potem, če ta stereotip tudi v resnici drži! Žensk ne potrebujemo in zahtevamo v organih političnega odločanja samo zato, ker so tudi one pametne, izobražene in znajo trezno presojati (v kar sploh ne dvomim in prepričana sem, da tudi vi, bralke in bralci, ne!), ampak iz preprostejšega razloga. Naša demokracija je predstavniška demokracija. Če bi morale biti v slovenskem parlamentu zbrane najmodrejše glave slovenstva, potem bi bilo najbolje, da za parlament razglasimo kar Slovensko akademijo znanosti in umetnosti. Če pa želimo, da so v našem parlamentu predstavniki in predstavnice volilnega telesa, potem ne pozabimo, da je med populacijo polovica žensk, da so med nami mlajši in starejši, da sega Slovenija od Prekmurja do Primorske... Žensk v parlamentu, občinskih in mestnih svetih in drugih mestih političnega odločanja torej ne potrebujemo samo zato, ker bo ta potem bolj strpen, pameten, ampak zato, ker so to predstavniški organi in ker morajo predstavljati neko sredino z vsemi njenimi značilnostmi vred.

Končala bom s citatom iz že omenjenih

Norih žensk: "Naj je bila Ivana blazna ali ne - in naj je to vprašanje sploh pomembno ali ne - nekaj lahko izpovemo o nesrečni kraljici s precejšnjo gotovostjo: ko bi bila moški - ne bi zblaznela. Podedovala bi svetovno državo z njenimi orjaškimi zakladi - pa konec. Na to nalogo bi jo bili kot drugega v nasledstveni vrsti pripravljali od rojstva. Njegova/njena žena, Filipa Lepa, bi se varovala tega, da bi mogočnega soproga jezila z nezvestobami. Ne očetu ne sinu in še najmanj soprogi ne bi prišlo na misel, da bi Ivani oporekal dediščino in oblast."

Med norostjo in genialnostjo, je zelo tanka črta ločnica, med mogočim in nemogočim tudi. Kje bo potegnjena ta črta, ne določa samo človekova pamet, ampak ponavadi tudi družbeni konsenz. In kdo bo od-

ločal o političnih odločitvah v slovenskih občinah v naslednjih letih, bomo odločali na lokalnih volitvah konec tega leta. Ali bodo to tudi ženske, bodo odločili vsaj dvojici: politične stranke (ki bodo ali pa ne na kandidatne liste uvrstile ženske in moške in s tem dokazale svojo naprednost in demokracičnost) in volilci in volilke (ki bodo ali pa ne ob volitvah pomislili tudi na to, da v neki občini živimo in eni in drugi in da je zares prav, da bi se v občinskem svetu tudi slišal glas in enih in drugih).

*Vera Kozmik
predsednica Ženske mreže LDS*

*Slavc Palčar
predsednik OO LDS Dobropolje*

Balkanizacija in toleranca

Nekega dne, nekoč daleč nazaj, se mi je zdelo, da bomo dosegli tisto, kar je bilo nekako dano po spodbudnih obetih na začetku. Upal sem, da se bomo zgledovali po drugih manjših državah, predvsem skandinavskih. Predvsem bi morali izkoristiti pri preobrazbi prednosti majhnega sistema v zahodni model demokracije in gospodarskega razvoja. Imeli smo vse možnosti, da se postopoma približamo modelu zmerne prozahodne demokracije. Soliden razvoj izobraževanja, odprtosti in tolerance do drugače mislečih in drugače živečih državljanov, pa tudi tujcev. Zdelo se je, da Slovenija pred seboj nima veliko ovir, kot druge države vzhodnega bloka. Imeli smo opraviti z najbolj liberalnim komunističnim režimom na svetu, vsaj zadnjih petnajst let.

Slika pa se je zelo spremenila v petih ali šestih letih, žal na slabše. Mislim, da lahko že govorimo o balkanizaciji naše politike in s tem tudi našega življenja. V Sloveniji se je zelo hitro zmanjšala stopnja tolerance v politiki. Povečuje se razdalja v medsebojnih odnosih. Nacionalistični odnos se po vojni leta 1991 ni umiril, ampak stopnjeval in se delil na dve osnovni distanci. Levosredinsko in desnosredinsko, če to blažje poimenujemo. V Sloveniji je malo politikov, ki imajo

vizijo. Le malo jih je, ki so komuniciranja in takega delovanja še zmožni. Pomanjkanje vizije o prijazni politični klimi gre na žalost v škodo pristnih nacionalnih interesov. Netolerantnost nas bo še kar nekaj časa ovirala in blokirala na naši poti v normalnost.

Dokler bodo politiki in politikanti državljane iz dneva v dan sebično prepričevali v svoj prav, kdo so stare in nove politične sile, prava ločnica sploh ne bo jasna. Kdo so konservativci in kdo revolucionarji, bolje, da sploh ne razmišljamo. To bi bil (in je) zelo jalov pogovor. Nerazvitost političnega življenja je pri vzpostavljanju demokracije resnična ovira. Ni prizadevanja za strpnost. Nezaupljivi smo do kompromisov, ki so v demokraciji nujni. Ena sama resnica (naša - moja), zatekanje k malikovanju ideologij (narod, antikominizem, nacionalnost itd.), kljub prisegnanju na zahodne ideale ne prinese rezultata.

Jugoslavija je razpadla, ker je po koncu hladne vojne izgubila zunanje- ga sovražnika. Primerjava le tega s Slovenijo, je precej za lase privlečena, vendar radikalna slovenska politika ne zna ustvarjati brez vidnega sovražnika. Kam pa to vodi, smo že enkrat doživeli.

Zvonimir Zabukovec

Politični utrip meseca

Vrsta dnevopolitičnih dogodkov in afer je posledica občasnih napetosti in neuskajenosti v vladni koaliciji. Tudi po izjavah obeh koalicijskih partnerjev je delovanje v koaliciji precej težavno. Več kot opazno je, da se koalicijska partnerja še naprej ukvarjata sama s sabo in to na račun počasnosti reševanja gospodarskih in drugih problemov v državi. Trgovanje, kot se je nedavno izrazil eden od opozicijskih politikov, je stalnica v njihovem političnem delovanju.

Sicer pa je bil v zadnjem času najbolj odmeven politični dogodek obravnava ustavne obtožbe proti predsedniku vlade zaradi podpisanega tajnega slovensko-izraelskega sporazuma. Predsednik je dobil ob glasovanju prepričljivo podporo, vendar je bila to zmaga z grenkim priokusom, saj je dogajanje v parlamentu pokazalo vse slabosti trenutne oblasti in dobro pripravljenost in naraščajočo moč stranke SDS, ki je ustavno obtožbo predlagala.

Kot je bilo pričakovati, SLS ni podprla ustavne obtožbe proti predsedniku vlade, zdaj pa se mnogi sprašujejo, kakšno ceno bo plačal dr. Drnovšek Slovenski ljudski stranki za podporo. Ker najmočnejša stranka brez SLS ne more vladati, ima Podobnik večjo moč v medsebojnem dogovarjanju glede kadrovanja, pa tudi uresničevanja nekaterih programskih zahtev svoje stranke.

Ob burnih domačih političnih dogodkih pa glavna direkcija evropske komisije za gospodarske in finančne zadeve ponovno opozarja našo državo na počasen gospodarski razvoj, povečan proračunski primanjkljaj in neuspešna prizadevanja za zmanjšanje inflacije in brezposelnosti. Tudi domači strokovnjaki priznavajo, da sta proračunski primanjkljaj in delež javne porabe največji, rast bruto domačega proizvoda pa najmanjša v zadnjih letih.

M. S.

Literarni kotiček

Jože Štih
SRCE

Ta velika stvar,
široka kot morje
in globoka, da
ne začutiš korenin.
Mogočno in večno
v njem spi duša in
se rojeva ljubezen, ki nikoli
ne mine.

Ranjeno in mnogokrat
ponižano.
Razpeto med bol in mir,
utripa in ga ne
čutiš vendar daje
sok, ki vodi skozi
življenje.
Jekleno, ki se bori,
ko neha nastopi
večni mir.
Vodi me in se
zmoti, popotniku
ki se ne utruji,
gorje onemu ki mi
trga srce.

Z.Z.B.
LAČNEGA OTROKA TOŽBA

Zakaj sem bil rojen?
Zakaj sem sprejet
na ta pokvarjeni, umazani svet?

Ni vredno pomena,
le kdo me kaj vpraša.
Se drugi oglašča
in komandira.

Kruh pa prinaša le mati.
Vzel je očeta hudir,
se zapil je
in zmrznil v jarku.

Pa ni pomoči,
le solze obupa,
ko glad nas pesti.

Dva sta odšla.
So rekli v nebesa,
ta stari!
Lakota.
To prekletstvo ubogih!

V šole ne morem
nepismeni bedak.
S krampom bom delal
vse svoje življenje in bil siromak.

Resnica je taka,
jo pozna vsak smrdljivi kurbir.
Je bolje sam eden,
pa ta INŽENIR!

SCENA in "Dan oddiha"

di letošnjo sezono je mladinska dramska skupina, ki si je nadela novo ime SCENA, pripravila nov projekt. Tokrat so si izbrali komedijo v treh dejanjih ruskega avtorja Valentina Katajeva Dan oddiha, ki so jo predstavili v soboto, 16. maja, v Jakličevem domu.

Mladinci so že iz svojih dosedanjih izkušenj spoznali, da so dobrepoljskemu občinstvu bolj po okusu komedije. Če je dogajanje vzeto iz domačega okolja, toliko bolj. Zato so originalno veseloigro predelali, dejanje prestavili v današnji čas in domače okolje - na Jauhe, prevzeli domača imena, itd. Če je kdo od gledalcev med junaki komedije prepoznal sebe ali koga drugega, je bil namen dosežen. A nič pretresljivega ni bilo, saj je prepoznavnost segala le do sem, značaji so ostali isti kot v originalu, cilj je bil namreč le eden - s smešnimi dialogi, situacijsko komiko in komičnimi zapletmi, v ktere se neprestano zapletajo trije pari, zabava-

ti občinstvo. Torej iz popolne zmešnjave priti do srečnega konca.

Obiskovalci so res preživeli urico in pol sprostitve in zabave, kot jim je obljubljala reklama. Vsi igralci so dobro odigrali svoje vloge,

med njimi pa je bilo nekaj takih, ki so bili v vlogah komikov naravnost odlični. Opazno je bilo tudi to, da se je dramska skupina razširila za nekaj novih članov.

Polna dvorana, bučen aplavz pa je gotovo spodbuda za nadaljnje delo te obetavne dramske skupine in njenega režiserja Davida Jakopiča.

M. Steklasa

50 let skupine "Zagoriški fantje"

Letos praznujejo Zagoriški fantje 50-letnico svojega delovanja. Ta priznana vokalna skupina ljudskih pevcev iz Zagorice je to okroglo obletnico proslavila 25. aprila v Jakličevem domu na Vidmu.

Praznovanje je bilo nadvse slovesno, kot se za skupino, ki je dobila evropsko nagrado za ohranjanje ljudske umetnosti, tudi spodobi. Ob letošnjem jubileju so izdali novo kaseto in zgoščenko "Ko zbrani gremo vsi skozi vas" s pesmimi in pripovedmi, ki so spremljale življenjski in letni krog dobrepoljskega človeka in sodijo v izvirno ljudsko izročilo Dobrepoljske doline.

Posebnost Zagoriških fantov je, da pejejo na poseben troglasni način. Za jubilejni koncert so pripravili zanimiv izbor ljudskih pesmi, od katerih jih je nekaj po ljudskem izročilu uglasbil Ivan Kralj, duša in srce skupine, kot smo o njem slišali na koncertu. Nekaj pesmi so zapeli skupaj s pevkami iz Zagorice. Gostje koncerta so bili tamburaši iz Sodevcev pri Starem trgu ob Kolpi, harmonikar Jože Vergo ter ljudska pevka in pripovedovalka Ančka Lazar, ki ima veliko zaslug za delovanje te skupine.

Ker sta dve članici skupine ljudskih pevcev tudi vzgojiteljici v vrtcu Kompolje, sta ob sodelovanju tamkajšnjih učiteljic in Ančke Lazar pripravile prijetno popestritev z učenci in malčki iz vrtca, ki so v narečju zapeli nekaj starih pesmic in dramatizirali staro ljudsko pripoved Mat' in Martinek. Podružnična šola Kompolje je že nekaj let znana po tem, da tamkajšnje učiteljice in vzgojiteljice prenašajo ljudsko izročilo na mladi rod. Od gostov naj omenimo tudi Lojzeta Peterleta, ki je prijetno presenetil poslušalce v dvorani z igranjem na orglice.

Koncert se je zaključil s skupnim nastopom sedanjih in nekdanjih članov skupine. Med povabljenimi gosti je bilo tudi precej tistih, ki so Zagoriškim fantom pomagali pri njihovem ohranjanju in širjenju ljudskih pesmi. Gostje in obiskovalci so zapuščali dvorano s prijetnimi vtisi in zavestjo o zlahtnosti poslanstva, ki ga opravljajo Zagoriški fantje s prenašanjem ljudskega izročila na mlajše rodove. Naj še ponovim besede enega od nastopajočih gostov: "Zelo pohvalno je, da skrinja ljudskega izročila še živi v teh krajih, ohranjajo jo Zagoriški fantje s svojim petjem."

M. Steklasa

Ob jubileju so se slavlenci spomnili tudi nekdanjih pevcev, ki so krajši ali daljši čas peli v skupini.

Sponzorji, ki so podprli prireditve in aktivnosti ob 50-letnici delovanja skupine "Zagoriški fantje":

- OBČINA DOBREPOLJE
- STOLARNA DOBREPOLJE
- GRADBENO PODJETJE GROSUPLJE d. d.
- GPG EUGRAD
- GPG DOLENJGRAD
- MERCATOR PEKARNA GROSUPLJE
- PEKARNA KOVAČIČ
- PEKARNA BLATNIK
- NOVA LJUBLJANSKA BANKA
- PLINARNA STRAH FRANCI

Povezovalac programa Igor Ahačevčič v krajšem pogovoru z vodjem Zagoriških fantov Ivanom Kraljem.

KONCERT SKUPINE MAVRICA

"Lipa zelenela je"

Čudovita majska sobota, 9. maja, se je za vse, ki so prišli zvečer v Jakličev dom na letni koncert ženske vokalne skupine Mavrica, končala verjetno lepše, kot so pričakovali.

Če kdo zaradi preobilice dela čez dan ni opazil lepote cvetočega maja, mu je ta najlepši mesec v letu v vsej svoji lepoti in svežini pričarala scena na odru. Ob prijetnem vonju španskega bezga so v parku sredi zelenja nastopale pevke skupine Mavrica.

Ko je nepogrešljivi voditelj Igor Ahačevič z nasmehom postavil retorično vprašanje: "Kaj niso letos še boljše kot lani?" to ni ljudnostni poklon ali cenen napoved-

prireditve. Tako so se ob petju vinskih pesmi na odru pojavile narodne noše s kupicami. Klop pod lipo v parku pa je nudila prostor za sproščen klepet med voditeljem in člani gostujočega vokalnega kvarteta iz Stične, za katere je treba reči, da so prav tako navdušili s svojim kvalitetnim petjem.

Naslov prireditve je bil "Lipa zelenela je" in proti koncu se je dogajanje vse bolj osredotočalo na lipo. Tak naslov pa je imela tu-

Koma 750 pri sajenju lipe pred stavbo občine

di pesem, s katero so pevke zaključile svoj nastop skupaj s pevci iz Stične, k petju pa so pritegnile tudi obiskovalce v dvorani. Lipa na odru pa je služila še enemu namenu. Na koncu so jo člani skupine KOMA 750 odnesli na zelenico pred občino in jo posadili na mesto, kjer so prejšnjo lipo neznani storilci vandalsko uničili.

Za še boljši vtis in gostoljubnost pa so prireditelji priskrbeli prav na koncu, ko so obiskovalce ob odhodu postregli s pecivom in pijačo.

M. Steklasa

Pevke skupine Mavrica vsakokrat pripravijo širok izbor pesmi.

ni vložek, ampak ugotovitev, ki se je kar sama po sebi ponujala med njihovim nastopom. To je bil večer lepega in ubranega petja, ki je zadovoljilo vsakršen, tudi zahtevnejši glasbeni okus. Pevke so si pod vodstvom Vesne Fabjan za svoj nastop izbrale širok izbor pesmi, od priredb narodnih do umetnih pesmi, kar je bil viden rezultat njihovega pridnega in vztrajnega dela, po čemer so bile že ves čas znane.

Letošnji koncert so popestrili s solističnimi izvedbami, pri čemer so bile izjemne Maja in Andreja Štih, Anita Ahačevič in moški solist Frenk Štih.

Kljub pevskemu nastopu je bilo dogajanje na odru neprisiljeno dinamično in izkoriščeno z različnimi odrskimi možnostmi, ki jih je nudila scena in sam program

10. maja – mednarodna kolesarska dirka skozi Videm

KNJIŽNICA GROSUPLE
Adamičeva 15

Pokojninska reforma

Tolikokrat obravnavana tema v najrazličnejših medijih je našla svoj termin tudi v našem okolju. Na pobudo Društva upokojencev Dobropolje je občina Dobropolje ter SLS Podružnica Dobropolje organizirala posvetovanje 15. aprila na temo pokojninska reforma, ki je aktualna za nas vse.

Predavateljica sta bila dr. Berta Jereb, podpredsednica SLS ter soorganizatorica leta 1992 ustanovljene Upokojenske zveze pri SLS in gospod Jože Tivadar, dipl. iur. državni podsekretar v Ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve.

Pokojninska reforma je potrebna zaradi demografskih, gospodarskih in socialnih razmer v državi in je ena izmed pomembnih pogojev, ki nam jih narekuje Evropa, če želimo biti njena pridružena članica. Tako kot v Evropi tudi pri nas že nekaj let beležimo manjšo nataliteto - sedaj le 18000 rojstev na leto, potrebno pa bi jih bilo 30000 na leto za ohranitev populacije. V Sloveniji je povprečna starost upokojencev zelo nizka, število upokojencev je že cca 450000, več se število starejših ljudi nad 65 let, povečujejo se stroški staranja. To je le nekaj iztočnic, ki narekujejo nujno reformo.

Gospa dr. Jereb je predstavila in poudarila glavne programske točke Upokojenske zveze v SLS, kajti veliko število upokojencev v Sloveniji išče možnosti za svoje vplive in delovanje v javnem življenju.

1. Predlog, da se moški in ženske starostno upokojijo s 65-imi leti. To je seveda zgornja meja, ki jo lahko zavarovanec koristi ali ne in dela dalje ali prekine pred svojim 65. letom, če izpolnjuje osnovne kriterije za upokojitev ob prištevanju ali odštevanju določenih procentov za vsako preseženo ali manjkajoče delovno leto.

2. Manjša naj se razlika med najnižjo in najvišjo pokojnino!

3. Višina pokojnin naj bo bolj odvisna od življenjskih stroškov kot od preteklih plač! Trenutno je dogovor: 50% glede na leta, 50% glede na življenjske stroške.

4. Zavzemanje za t.im. nacionalno pokojnino. To bi bila v bistvu zakonska pravica do preživetja vseh tistih, ki niso v življenju opravili del, od katerih se odvajajo sredstva v pokojninski sklad (kmečke gospodinje!). Država sicer meni, da bi bilo to predrago, pa je dr. Jereb mnenja, da bi se na ta način izognili vsem zavirajočim birokratskim po-

stopom, ukinili bi se stroški socialnih služb. Takšne pokojnine imajo že na Švedskem, Avstraliji in Kanadi. V Sloveniji naj bi prišlo do kompromisa in takšna pokojnina naj bi se imenovala državna pokojnina. Trenutno je v Sloveniji 18000 ljudi, ki ne prejema nobene pokojnine.

Gospod Tivadar pa je v nadaljevanju predložil osnovne smernice bodoče pokojninske zakonodaje. Medtem ko v svetu veljata dokladni, to je skupni fond in naložbeni sistem, v katerega nalagajo osebno in se leta lahko deduje, pa se v Sloveniji predvidevajo trije stebri. Prvi steber - dokladni sistem, ki bo obvezen. Drugi steber - obvezni naložbeni steber, je steber, ki ga predpiše država. Tretji steber je prostovoljni naložbeni steber.

Zanimive so bile tudi informacije o socialni varnosti kmetov, ki so se v Sloveniji uveljavile pozno. Leta 1960 je bilo uvedeno starostno zavarovanje kmetov, leta 1972 je bila zavarovana cela kmetija, kmet je dobil pokojnino, ko je izpolnil 65 let, leta 1982 je pričelo veljati invalidsko in pokojninsko zavarovanje kmetov. Kmetje, ki so imeli status kmeta, lahko za obdobje od leta 1972 do 1983 uveljavljajo pokojninsko dobo 12 let. Kmetje plačujejo sedaj prispevke in tako bodo morali tudi v bodoče in se ne prenašajo dedno, kar je za njih gotovo zelo obremenjujoče. Na koncu je g. Tivadar omenil še predloge, ki jih zastopa Ministrstvo pri upoštevanju pokojninske dobe.

Moškim naj bi se priznala doba služenja vojaškega roka, žene bi za vsako rojstvo otroka pridobile eno leto ter upoštevanje študija v redno pokojninsko dobo.

Živa razprava, ki se je razvila po predavanju, še kako kaže na aktualnost, predvsem pa na zaskrbljenost prisotnih pred nujnimi spremembami. Žal je bilo mladih premalo prisotnih, prav ti pa bodo nosili največje breme pokojninske reforme.

Tina Shawish

Urejena domačija 98

Po dveh letih lahko trdimo, da se je akcija UREJENA DOMAČIJA v občini dodobra "prijela", in da na nek način vse bolj živimo z njo.

Aktivnosti se odvijajo tako v skladu s pričakovanji krajanov kot s programom Turističnega društva. Prispevale naj bi h kvaliteti našega bivalnega okolja ter istočasno naredile dolino prijazno in zanimivo za obiskovalce. Kljub določenim začetnim slabostim pri načinu in poteku ocenjevanja se akcija razvija v pravo smer in vse bolj dosega svoj namen.

Pri letošnjem ocenjevanju kmetij in stanovanjskih hiš bo Turistično društvo uresničilo obljubo in akcijo še izboljšalo. Ena od izboljšav je razširitev in strokovna izpopolnitev komisije za pregled in ocenjevanje. Komisijo tako sestavljajo: Igor Ahačevčič, Marija Kramžar, Mojca Lovšin, Blanka Bartol, Janez Pavlin, Janez Kralj, Anka Hočevnar in Roman Vergo. Za fotografiranje je zadolžen Tone Steklasa. Komisija je torej okrepjena z dvema zunanjima članicama, ki sta strokovnjakinji na področju urbanizma in krajinarstva.

Druga bistvena sprememba v letošnjem letu se nanaša na izbor domačij, ki bodo zajete v ocenjevanje. Za razliko od lani, letošnja akcija ne bo potekala s pomočjo vaških odborov, ampak bo komisija opravila izbor sama, na način, kot je bil objavljen v razpisu. Pomembno je to, da bodo v izboru zajete vse vasi v občini.

Na svojem prvem sestanku so člani izvolili Igorja Ahačevčiča za predsednika komisije. Sprejeli so tudi sklep o razpisu, se dogovorili za način dela in se okvirno dogovorili o kriterijih ocenjevanja. Natančnejša merila bodo pripravljena do naslednjega sestanka.

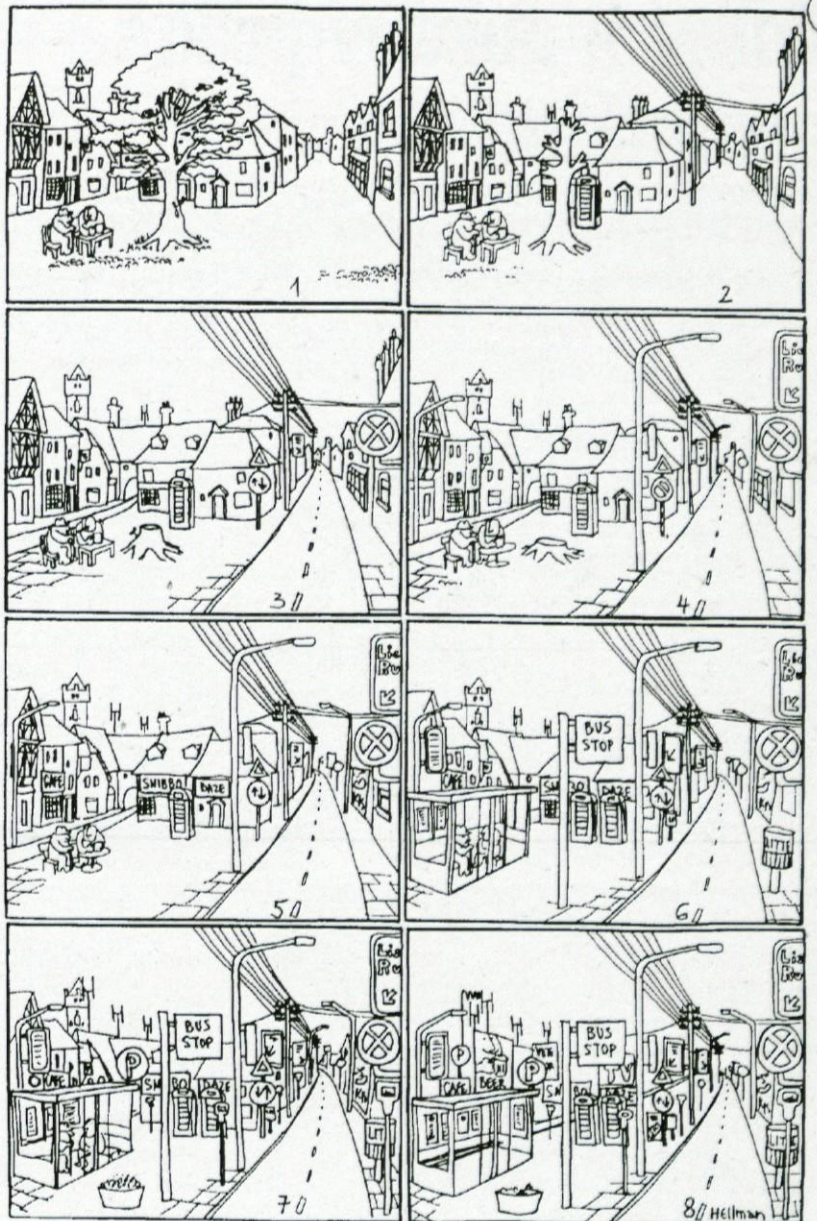
M. Steklasa

Videm

Naselje je center Dobrepoljske doline. Tu so locirane vse upravne zadeve občine (matični urad, zdravstveni dom, osnovna šola, trgovine, kmetijska zadruga, kulturni dom in gostinski lokali). Leži v jedru severnega dela doline, okrog njega je tudi največ naselij Dobrepoljske doline.

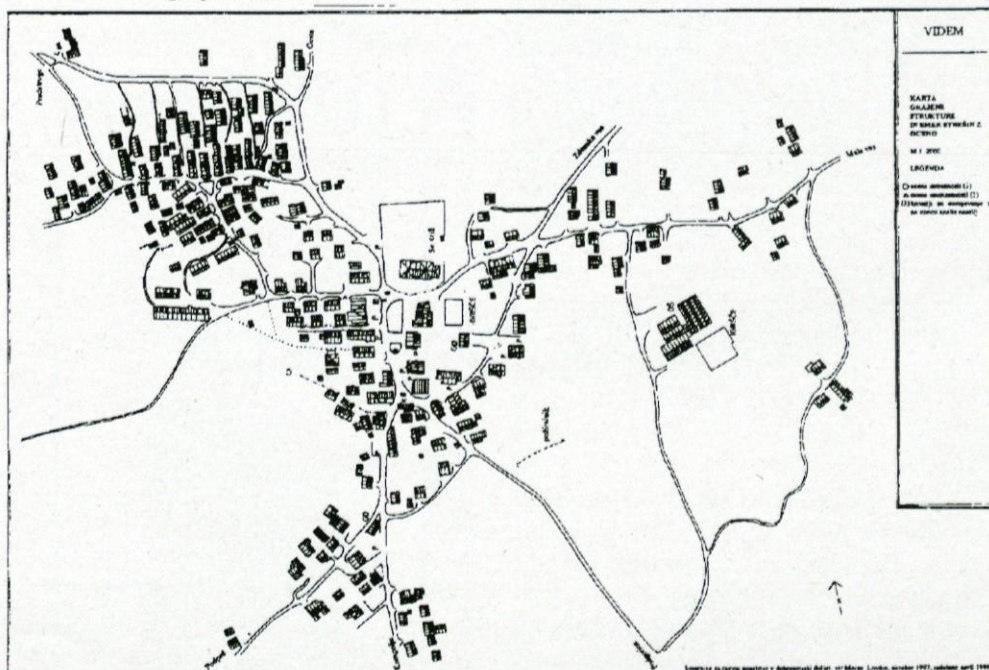
Zasnova Vidma je Veliki Videm - del starega naselja na desni strani iz smeri Predstrug. Danes je to predvsem vaški del Vidma, ohranjen kot grajena struktura z upoštevanjem arhitekturne identitete. V preteklem stoletju in v začetku tega stoletja je bil tu center Vidma, drugi del je nastal ob cesti proti Kompoljam - danes prostor, kjer je upravno jedro Vidma. Celotno naselje je bilo locirano le ob komunikacijah, danes se razširja od njih levo in desno, na škodo poselitve in kmetijskega zemljišča. V smeri Male vasi pri odcepu za Zdensko vas se je začela locirati stanovanjska gradnja, ki je razpršena vzdolž ceste na obeh straneh do Male vasi. Razpršena pozidava ne upošteva gradbene linije, stavbe so locirane brez občutka za prostor, vzdolž celotne parcele. V drugo smer proti Predstrugam so trije kompleksi stavb, ki sicer upoštevajo smeri parcele, vendar so kot osamelci sredi kmetijskega prostora in motijo lepe vedute po dolini. Likovno estetski učinek je izničen in tudi ob cesti do Stare luže proti Mali Cesti. Tu sta dva kompleksa stanovanjskih stavb povsem nerazumno postavljena v lepo okolje naravnega prostora ob luži in sredi kmetijskih površin. Prostor ob luži je lahko v prihodnje lepa turistična točka v lokalnem smislu, kot v turističnem smislu celotne pokrajine.

KRITERIJI ZA OCENJEVANJE STREŠIN (USTREZNOST, NEUSTREZNOST) GLEDE:

Mislím, da komentar ni potreben!!!

Priloga karta grajene strukture - smer strešin z oceno

- likovne ustreznosti barve pete fasade - streha (prevladujoča rdeče-rjava in siva kritina)

- materialno tehnične ustreznosti (naklon od 42 do 45 stopinj), opečni zareznik, zareznik sive barve, bobrovec

- usmerjenosti strešine na parcelo in upoštevanja obstoječe kvalitetne gradnje v neposredni bližini in glede na celotno naselje (primer - Podpeč)

- velikosti strešine, upoštevanje razdrobljenosti strešine na več manjših strešin, ustrezno je oblikovanje ene strešine

- odmika od gradbene linije (velja za grajeno strukturo in ocenjevanje usmerjenosti le-te na gradbeno parcelo)

- usmerjenosti strešine glede na komunikacijo

Mojca Lovšin

Varstvo gozdov pred podlubniki

Gozdove danes ogrožajo različni uničujoči dejavniki: suše, globalne klimatske spremembe, požari, snegolomi, žledolomi, vetrolomi, prenamnožene populacije podlubnikov, onesnaževanje, preštevilčna divjad ...

Za stabilnost gozda in njegovo zmožnost trajnega opravljanja vseh funkcij, ki jih od gozda pričakuje lastnik in vsi, ki imamo od gozda posredne in neposredne koristi, so zlasti nevarni podlubniki - lubadarji.

Podlubniki so majhni hroščki, veliki od 0,5 mm do 12 mm. So prebivalci gozdov in živijo pretežno na lesnatih rastlinah. V stabilnih gozdovih pospešujejo izločanje poškodovanega in oslabelega drevja. V takih razmerah je njihova številčnost v mejah normale in ne povzročajo škode. Kadar pa se podlubniki prenamnožijo, začnejo ogrožati tudi zdravo in vitalno drevje. Podlubniki se najrajši naseljujejo na sveže posekan les ali na polomljeno drevje. Za svojo aktivnost potrebujejo podlubniki toploto. Rojenje se začne, ko se temperature dvignejo na 9 do 18 stopinj. V idealnih razmerah traja razvoj od odloženega jajčeca do hrošča samo štiri do pet tednov.

Poznamo podlubnike, ki živijo tik pod lubjem in pa take, ki se zavrtajo v les. Prvi ne povzročajo tehničnih poškodb lesa. Posledica napada je modrenje lesa kot stranski učinek gliv, ki se naselijo na les za podlubniki. Podlubniki, ki živijo v lesu, pa povzročajo tudi tehnično razvrednotenje lesa. Les poškodujejo z vrtnjem proti sredini, celo več cm globoko.

Najpogostejša in najnevarnejša podlubnika pri nas sta knaver ali veliki smrekov lubadar in pa mali smrekov lubadar. Prvi napada debelejšje dele dreves, drugi pa vrhače in veje. Pogosto povzročata veliko gospodarsko škodo v labilnih čistih smrekovih sestojih (ponikovska gmajna).

Napadena drevesa spoznamo po črvini za skorjo in na koreničniku, kapljicah smole na deblu, spremenjeni barvi krošnje, jese ni in pozimi že lahko odpadata lubje in iglice.

KAKO OBVLADUJEMO SMREKOVE LUBADARJE?

Najpomembnejša so preventivna dela za zatiranje in preprečevanje širjenja podlubnikov. Lastniki gozdov morajo redno pregledovati svoj gozd, v zimskem času vsaj en-

krat do konca februarja, v poletnem času pa enkrat mesečno. Prvi ukrep, ki naj ga lastniki gozdov opravijo v pomladanskem času, je, da napadena drevesa in sečne ostanke odstranijo iz gozda ali pripravijo tako, da so neprimerni za zaleganje podlubnikov (beljenje posekanega lesa in panjev, zlaganje sečnih ostankov v pravilno zložene kupe, požig napadene vejvine in neizkoriščenega lesa).

Drugi ukrep je odstranitev oslabeledih, slabo vitalnih, podrtih ali kako drugače poškodovanih dreves iglavcev, ki predstavljajo idealno bivališče za nove generacije podlubnikov. Z ukrepi ne odlašamo, saj je razvoj lubadarjev v idealnih pogojih zelo hiter. Posebej pomembno je dosledno izvajanje gozdne reda (ureditev sečišča).

Veje iglavcev in ostale sečne ostanke se zloži v kupe. Pravilno se kup zloži tako, da so debelejši konci vej obrnjeni proti sredini kupa. Če so veje debele in dolge, jih prežagamo in debelejšje dele zložimo v sredino kupa. Vsi debelejši deli morajo biti pokriti s tanjšimi vejami.

Obeliti je potrebno tudi panje iglavcev in bresta.

Zatirana dela (beljenje in požig sečnih ostankov) so sofinancirana s strani države (Odredba o financiranju in sofinanciranju vlaganj v gozdove iz proračuna Republike Slovenije, Ur.l. RS, št. 58/94).

Osnova za sofinanciranje je odločba, ki jo lastniku izda Zavod za gozdove, zato lastnikom svetujemo, da se o vseh preventivnih in zatiralnih ukrepih, ki jih boste izvajali v svojem gozdu, posvetujete s svojim revirnim gozdarjem ZGS, ki vam bo ponudil strokovno pomoč.

Če lastnik ne opravi varstvena dela v roku in na način, kot je to določeno v odločbi, je ZGS dolžan zagotoviti izvedbo del na lastnikove stroške.

Lastniki lahko posekajo napadeno drevje in izvedejo zatiralna dela tudi brez izdane odločbe, vendar le po predhodnem obvestilu svojega revirnega gozdarja (Zakon o gozdovih, Ur. l. RS, št. 30/93,29.čl.).

Gozdarji spremljamo številčnost lubadar-

jev na več načinov. Najpogostejši način spremljanja je s pomočjo barierno režastih plasti (črne barve), v katere se nastavijo vabe (feromonske vrečice). Te oddajajo vonj, ki privablja lubadarje. Na osnovi ulovljenih lubadarjev v določenem času lahko ugotovimo, kolikšna je številčnost v okoliških gozdovih in ali so potrebni dodatni ukrepi ali ne.

ZATIRANJE LUBADARJA IN SANACIJA ŽARIŠČ

Velikokrat se žarišča pojavljajo zaradi nestrokovnega gospodarjenja z gozdom (zanemarjanje gozdnega reda, nepravočasen odvoz sortimentov iz gozda, opuščanje beljenja oblovine iglavcev).

Žarišče lubadarja saniramo brž, ko odkrijemo lubadarke. Drevje posekamo in izdelamo. V kolikor lubadar še ni izlezel, lubar obelimo na podloženo plahto, nakar lubar z zarodom sežgemo. Ravno tako sežgemo napadene veje. Pri požigu pazimo, da ne povzročimo požara.

V izjemnih primerih in samo v izjemnih primerih, ko požig ni mogoč, je možno uporabiti tudi kemične pripravke.

O nadaljnih ukrepih se posvetujte z revirnim gozdarjem (ali bo potrebno postaviti lovna drevesa ali kupe, kako bo potekala obnova gozda ...)

Redno in učinkovito saniranje napadenih dreves nam omogoča, da populacijo lubadarjev zadržimo pod t.i. železnim pragom, ko lubadarji še ne povzročajo gospodarske škode.

(Literatura: Titovšek J. 1993, Lubadarji lahko uničijo gozdove)

ZGS, vodja KE Dobrega
Andrej Andoljšek, dipl. ing. gozu.

Občni zbor Planinskega društva Dobropolje

Planinsko društvo Dobropolje je po številu članstva zelo močno, saj šteje kar 150 članov. Svoj redni letni občni zbor so imeli 18. aprila, ki se ga je poleg precejšnjega števila rednih članov udeležilo tudi nekaj gostov, med njimi Jože Andoljšek, predsednik PD Ribnica, župan Anton Jakopič, ki je tudi član društva in drugi.

Analiza dela za leto 1997, ki jo je predstavil predsednik Alojz Nučič, je pokazala, da njihov največji problem - pridobitev lastništva za parcelo na Kamen vrhu - še vedno ni rešen, zato bodo vse napore usmerili v to, da bi se to čim prej uredilo.

Najbolj zadovoljni tudi niso z delom mladinskega odseka, vendar se zavedajo, da delo z osnovnošolsko mladino ne more obroditi takojšnjih sadov, vendar so ugotovili, da se vzgojno delo odvija tudi na tem področju. Z mladinskim odsekom bo začela delati tudi Barbara Babič.

Zelo pa so zadovoljni s prostovoljnimi deli, ki ga opravljajo njihovi člani. Pravijo, da je malokje opravljenih toliko prostovoljnih ur kot pri njih. Poleg občasnih akcij gre predvsem za opravljanje dežurstva v koči, ki čemer ima največ zaslug gospodar Bogo Pirke. Ponašajo se z dobrim sodelovanjem s sosednjimi društvi, z Godbo Dobropolje in z vsemi občani. Tudi gostje, ki so ob tej priložnosti spregovorili, so pohvalili dejavnost Planinskega društva in izrazili željo po še boljšem sodelovanju.

Predsednik Alojz Nučič je nato poročal še o sestanku Planinske zveze, kjer je bil posebej izpostavljen problem naraščanja nesreč v gorah.

V letošnjem letu v društvu ne načrtujejo kakšnih večjih in novih akcij, nadaljevali pa bodo z vsemi dosedanjimi aktivnostmi, kot so pohodi, nadaljnje urejanje notranjosti koče na Kamen vrhu, večja vključitev mladih v društvo, itd.

Občni zbor je bil zaključen s podelitvijo priznanj za prizadevno delo v društvu. Letošnji dobitniki so: Franc Blatnik iz Predstrug, Franc Novak z Vidma, Slavko Hrovat iz Zdenske vasi in Jože Kovačič iz Ponikev.

M. Steklasa

Podelitev priznanj Francetu Novaku in Slavku Hrovatu

Želite spremeniti delovno okolje?
Iščete novo zaposlitev?

- Če ste po poklicu
- KOVINOŠTRUGAR
 - MONTER ENERGETSKIH NAPRAV
z znanjem varjenja
 - ELEKTROTEHNIK - elektronik

se nam oglasite. Za delo v proizvodnji potrebujemo delavce navedenih profilov. Lahko nas pokličete po telefonu št. 762-240 ali pa pismeno vlogo z dokazili o izpolnjevanju pošljete na naslov: Ikom Plus, d.o.o. Grosuplje, Kosovelova 2.

Mladinci PGD Struge so se udeležili republiškega gasilskega tekmovanja

Dne 09. 05. 1998, je PGD Žižki organiziralo republiško gasilsko tekmovanje za memorial Matevža Haceta. Tekmovanje se je odvijalo v Črenšovcih, in sicer na dveh lokacijah.

Pri Osnovni šoli so tekmovali pionirji in pionirke, na platoju pri Kmetijski zadrugi pa so tekmovali mladinci in mladinke. Kot že veste, so se mladinci PGD Struge na republiško prvenstvo uvrstili po predhodnem uspešnem tekmovanju na medobčinskem in regionalnem nivoju v lanskem letu.

Na tekmovanje so se mladinci pod vodstvom prizadevnega mentorja in poveljnika PGD Struge Braneta Meglena v zadnjem času veliko pripravljali. V desetini je bilo potrebno zamenjati dva člana, kajti na tem tekmovanju zaradi prekoračene starosti nista smela več nastopiti, tako sta ju nadomestila dva mlajša člana, ki obiskujeta 5. oz. 7.r. OŠ Struge.

Zaradi oddaljenosti mesta tekmovanja, smo se že zgodaj zjutraj odpravili na pot in po štirih urah vožnje z dvema kombijema preko Ljubljane, Slovenske Bistrice, Ptuja, Ormoža, Ljutomera in Razkrižja prispeli v Črenšovce, ki ležijo že onkraj reke Mure, torej v Prekmurju. Marsikdo, ali pa večina, smo prvič obiskali ta del Slovenije in moram reči, da je le-ta izredno zanimiv. Prireditelj je imel tudi srečo z vremenom, saj smo med mladimi gasilci iz vse Slovenije preživeli lep pomladni dan. Naj navedem še nekaj številčnih podatkov.

Tekmovanje je bilo organizirano za pionirke in pionirje starosti od 7 do 11 let ter mladinke in mladince starosti od 12 do 16 let. V kategoriji pionirjev je tekmovalo 46 moških in 42 ženskih desetini, v kategoriji mladincev pa je tekmovalo 50 moških in 42 ženskih desetini.

Naša desetina se je uvrstila na 23. mesto, kar je po mojem mnenju dokaj velik uspeh. Res je, da bi bilo možno doseči nekoliko več, vendar je tudi trema, ki je bila gotovo prisotna, naredila svoje. Dejstvo je, da tekmovalci niso na samem nastopu naredili večjih napak, vendar že manjše napake vplivajo na samo uvrstitev.

Po samem tekmovanju je prireditelj organiziral tudi kosilo in majšo prireditev, kjer so se tekmovalci lahko tudi nekoliko raz-

vedrili. Po razglasitvi rezultatov smo se odpravili proti domu in ponovno uživali v ogledu tega dela Slovenije.

Mladi gasilci, ki so nastopili na tekmo-

nju, so bili:

Tomaž Medja, Andrej Pugelj, Matjaž Debeljak, Uroš Pugelj, Igor Papež, Marko Rus, Uroš Ivančič, Jožko Pugelj in Marko Božič.

Naj se na koncu zahvalim vsem, ki so pripomogli k nastopu naše desetine na tem tekmovanju. Predvsem gre zasluga g. Branetu Meglenu, ki je nesebično žrtvoval prenekatero uro prostega časa in pripravil naše mladince na tekmovanje. Zahvaljujem se tudi PGD Hočevje, ki je s svojim vozilom opravil prevoz dela naše ekipe. Zahvala GZ Dobropolje za finančno in strokovno pomoč ter županu g. Antonu Jakopiču, ki je prispeval sponzorska sredstva.

Upam in želim, da bi tudi v bodoče prihajalo do podobnih, pa tudi boljših uspehov na področju gasilstva na našem območju.

**Predsednik PGD Struge
Anton R.**

Ogled nastopa desetine pred našim nastopom

Obvezna "gasilska"

Gasilski praznik v Ponikvah

V nedeljo, 10. maja, na žegnanjsko nedeljo podružnice v Ponikvah, katere patron je sv. Florjan, smo gasilci praznovali že osmič v samostojni Sloveniji. Ponosni smo, da smo stari običaj obudili med prvimi v Sloveniji že leta 1991. Ta ideja se je sedaj razširila širom po Sloveniji, saj so ta praznik vzeli za svojega skoraj v vsakem večjem kraju, kjer so gasilci.

Tudi letos se je slovesnost odvijala na osrednjem prostoru novozgrajenega vaškega centra, na katerega smo vaščani upravičeno ponosni vključno z novo kapelico, ki je posvečena sv. Florjanu. Prostor je zelo primeren za take prireditve.

Ve v soboto popoldne so domači gasilci pripravili prostor z oltarjem ob kapelici, postavili bandero, na katerem je sv. Florjan in ospredje dekorirali z gasilskimi simboli.

Zbor gasilskih enot je bil ob 9.30 pred gasilskim domom. Pod taktirko kapelnika prof. Mihelčiča s pihalnim orkestrom Dobropolje smo v paradnem koraku krenili proti prireditvenemu prostoru. V ešalonu so korakali gasilci iz društev: Videm, Zdenska vas, Hočevje, Zagorica, Kompolje, Struge in Ponikve s svojimi prapori na čelu, skupno 51 udeležencev. Razvrstili smo se na častnem mestu ob oltarju. Pihalni orkester je odigral še nekaj skladb, da je dvignil praznično vzdušje. Mašne daritve se je udeležilo precej ljudi iz celotne občine, pa tudi krajanje, ki živijo drugje, so prisostvovali.

Lep uvod je naredil duhovnik v svojem nagovoru, v katerem je poudaril pomembnost gasilstva. Človek, ki je predan gasilstvu, mora imeti poseben čut za pomoč sočloveku ob vsakem času, v nesreči in stiski. Pogosto na račun svoje ogroženosti pomaga drugemu, ne oziraje se na posledice. Posebno v današnjem času, ko je prisotnega vedno več egoizma, je še posebej pomembno, da ohranimo gasilsko organizacijo. Gasilstvo ne moremo enačiti z nekim društvom, ampak je to nekaj več. Kdor to poslanstvo jemlje resno, se zaveda velike odgovornosti, vedno je pripravljen pomagati, ni mu žal porabljenega časa. Gasilec mora biti človek, ki mu ni prvo denar, ne lastne koristi, prednost daje sočloveku v stiski. Velikokrat so prav gasilci tisti, na katere se lahko prizadeti obrnejo. To je bilo v veliki meri tudi dokazano ob vseh večji elementarnih nesrečah.

Sveta maša na prostem je nudila prav lep

pogled na vse udeležene. Evharistično daritev je dopolnilo ubrano petje domačega cerkvenega pevskega zbora. Lep spomladanski sončen dan je še posebej prijetno deloval na vse prisotne, ki so se udeležili slovesnosti praznovanja sv. Florjana, zaščitnika

gasilstva, ki nas varuje pred časnim in večnim ognjem.

Po končanem obredu so gasilci in krajanje krenili proti gasilskemu domu, kjer so jih pogostili domači gasilci. Kot običajno so gospodinje pripravile žegnanjske dobrote. Gasilci so ob prijetnem klepetu razpravljali o potrebnosti take slovesnosti tudi v bodoče. Naj se vidi tudi na zunaj, da so gasilci še vedno na mestu, da držijo skupaj in so še vedno pripravljeni opravljati svoje poslanstvo. Pogosto pa vseeno čutimo, da v javnosti ni preveč posluha za tako potrebno dejavnost, da se hoče pomen gasilstva enačiti z drugimi manj pomembnimi zadevami.

Razšli smo se s sklepom, da se drugo leto zopet srečamo ob našem prazniku.

Jože Lenarčič

Gasilci prisostvujejo sv. maši

Gasilska povorka

Cin, cin, cin Drežnica, kje so kozice? Gori na skalci, kjer ni vodice

Udeleženci izleta

TD Podgora je v soboto, 9. maja organiziralo izlet, bolj študijsko turo, v vas Drežnica pod Krnom in visoko v hribih vas Zakojco nad Cerknim.

In zakaj ravno v te vasi "Bogu za hrbtom"?

Zato, ker si je TD Podgora zadalo nalogo, da bo v okviru svoje dejavnosti začelo razvijati tudi kmečki turizem.

Te dve vasi sta tak primer, ki si jih je bilo vredno ogledati. Pot do Drežnice nas je vodila preko Kr. gore, Trbiža (kratek postanek za "shopping" in kavo) preko mejnega prehoda Predel v Bovec (resnično hude posledice potresa) do Kobarida.

Naš predsednik g. Franci Adamič je velik poznavalec teh hribov in gora, tako da smo bili seznanjeni z vsemi znamenitostmi teh krajev (Kal, Koritnica, Trdnjava, soška fronta itd.). Dober vodič, hvala Franci!

Iz Kobarida pa le nekaj kilometrov in že smo bili v vasi Drežnica.

Vasica se nam je odprla kot obljubljena dežela, kjer vam zaigra srce in se odpočije duša, to je raj za vse, ki ljubijo naravo, planine, gorsko kolesarjenje, sprehode, etnološke značilnosti pokrajine. Impresionirala nas je mogočna cerkev in muzejska zbirka o bojih, ki so bili na tem področju (soška fronta).

Zgodovino Drežnice in okoliških štiri va-

si nam je opisal g. Mirko Kurinčič, ki je tudi lastnik muzejske zbirke, obenem pa aktivni član TD.

In kdaj se je vas začela ukvarjati s turizmom? Leta 1994! Kot večina prebivalcev v slovenskih vaseh, tudi Drežničani v zadnjem času služijo svoj vsakdanji kruh v vedno manj perspektivnih tovarnah, kmetijstvo pa je le dopolnilna dejavnost. Prav zaradi slabih pogojev za kmetijstvo in vedno slabšega položaja v industriji, so se krajani odločili, da se bodo bolj kot doslej ukvarjali s turizmom. Ustanovili so TD, v katerem so praktično vsi vaščani. Iz-

dali so turistične prospekte, uredili vas, turistične kažipote, muzejsko zbirko, apartmane. Razpolagajo s 45 ležišči v apartmajih. Danes, po štirih letih, je prva dopolnilna dejavnost turizem in ne več kmetijstvo. Posnemanja vredno! Tudi za našo Dobrepolsko dolino. Pa o tem kdaj drugič, v naslednjih številkah Našega kraja.

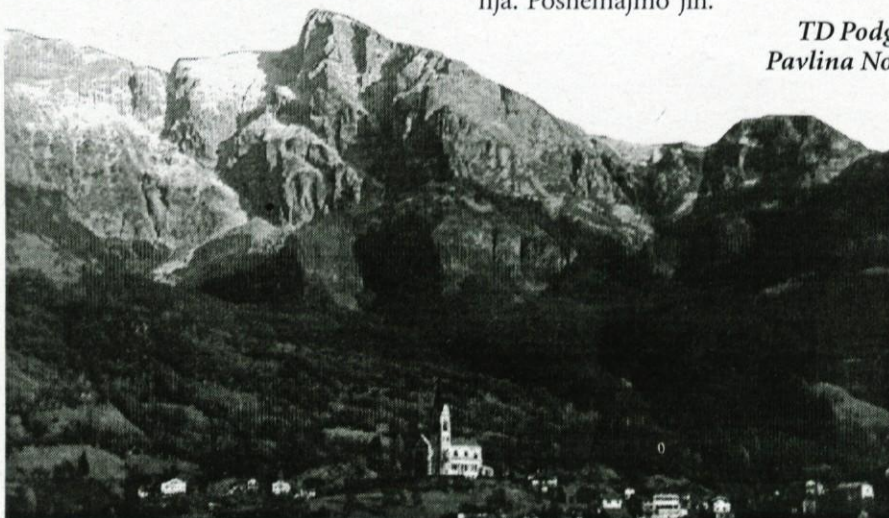
Polni vtisov od Drežnice smo se odpeljali v Zakojco. Vas leži strmo nad Baško grapo (560 m n.m.v.) na pobočju 1300 m visoke Kojce. Šteje nekaj več kot dvajset naseljenih hiš in okrog 60 prebivalcev. Po strmi in ovinkasti cesti, nič kaj prijetni za avtobus in izletnike (posebno na zadnjih sedežih), nas je g. Rajko srečno in varno pripeljal na vrh. V Zakojci nas je sprejel g. Vencelj Tušar, ki je tudi lastnik turistične kmetije "Pri Flandru". Na kmetiji smo imeli tudi kosilo. Tudi dobre domače kapljice ni manjkalo. Harmonika g. Antona Gačnika in petje naših izletnikov pa je prineslo v Zakojco tudi dolenski utrip. Vaščani te majhne vasi razpolagajo z 18 ležišči po kmetijah v vasi, prehrano pa v omenjeni gostilni.

Da ima turizem prihodnost tudi v tako zakotnih vaseh, je potrditev v izjavi g. Vencja, ki je rekel, da je bila njegova domačija še do pred dveh let odvisna izključno od kmetijstva, zdaj pa je kmetijstvo le dodatna dejavnost, živijo od turizma.

V poznih večernih urah smo krenili proti domu. Preživeli smo lep, prijeten in sončen dan. Pokramljali drug z drugim o vtisih, na koncu pa ugotovili, da je naša Dobrepolska dolina najlepša, samo naučiti se moramo še, kako in na kakšen jo bomo promovirali, tako v Sloveniji kot tudi v Evropi, v katero si tako želimo.

Ponovno pa se je potrdilo, da so turizem ljudje. Namreč, v obeh vaseh so si vaščani vzeli čas za nas, kar največ so želeli povedati o sebi, o svojem kraju, o svojih prizadevanjih za napredek vasi in boljšega življenja. Posnemajmo jih.

TD Podgora
Pavlina Novak

Pomoči potrebni bodo vedno med nami

Je Cerkev pri nas doslej naredila vse, kar je bilo v njeni moči, da bi pomagala ubogim? Kaj lahko kristjan stori kot posameznik za lajšanje stiska ljudi? Kaj lahko stori naša župnijska skupnost k odpravi uboštva v naši okolici? Kako bi se morala organizirati Cerkev, da bi lahko bolje služila tistim, ki njeno pomoč potrebujejo?

Ta in podobna vprašanja naj bodo izziv za razmislek o današnji temi o sinodi.

Za kristjana ni dovolj, da pozna le krščanski nauk in se udeležuje bogoslužja, ampak je poklican svojo vero tudi udejanjati. In prav "karitas" je uresničevanje Kristusove ljubezni do bližnjega, ki je enaka zapovedi ljubezni do Boga. Skrb za človeka v stiski, bo pravega kristjana vznemirjala do te mere, da bo tudi v svojem poklicnem in družbenem delovanju zastavil vse svoje moči, da bi se v družbi vzpostavile pravičnejše razmere, ki bodo omogočile dostojno in človeka vredno življenje. Žal je sodobni človek preveč usmerjen samo v svoje potrebe in interese. Zato ne najde ne moči, ne časa, da bi bil pozoren na potrebe bližnjega.

Tako kot vsak posameznik je tudi vsako krščansko občestvo poklicano k udejanjanju svoje vere. Če v skupnosti verujočih, župniji, ni pripravljenosti za služenje, je to znamenje, da ne gre za resnično krščansko občestvo.

Posebno pomoč potrebujejo redovne skupnosti in gibanja, katerih karizma je služiti ubogim. V totalitarnem režimu jim je bilo prepovedano organizirano pomagati ljudem v stiski. Zato mnoge teh skupnosti danes še vedno nimajo izpolnjenih osnovnih pogojev za svoje delo.

Sinoda pa je tudi priložnost povezave med Karitas in drugimi socialnimi ustanovami. Večja usklajenost na tem področju pomeni tudi bolj učinkovito pomoč tistim, zaradi katerih te ustanove delujejo.

Krščanska "karitas" ni le človekoljubje, ampak je vedno najprej odkrivanje božjega dostojanstva v osebi pomoči potrebnega. Istočasno je tudi izraz kristjanovega spoštljivega odnosa do človeka v stiski, ki izvira iz Jezusove zapovedi ljubezni do bližnjega.

Pripravil Jernej Marenk

MISLI

Kadar govornikom manjka globine, gredo v širino.

C. Montesquieu

Svoboda je odgovornost, zato se jo večina ljudi boji.

B. Shaw

Samo tisti je svoboden, ki samega sebe obvladuje.

ruski pregovor

Družinski kotichek

(nadaljevanje iz prejšnje številke)

Nekateri starši težko izražajo brezpogojno ljubezen, ker je sami med odraščanjem niso bili deležni. Vzemite si minuto, da premislite, kako bi se počutili, če bi vedeli, da so vas imeli starši radi samo zaradi vas samih in ne zaradi vaših dejanj. No, enako čudovito bi se to zdelo vašemu otroku! Brezpogojno ljubezen boste morali vaditi. Nihče vas ne more naučiti, kako občutiti ljubezen, toda izražanje ljubezni je priučena spretnost. Nikoli ni prepozno, da se naučite reči: "Rad te imam takšnega, kakršen si."

OBVLADOVANJE RIVALSTVA MED BRATI IN SESTRAMI

Generacije in generacije staršev se pritožujejo, da se njihovi otroci med sabo prerekajo. Tipična pritožba je, da se otroci prepirajo ali tepejo. Tolikokrat sem že slišala: "Kamorkoli grem ali karkoli počnem, povsod in vedno me spremljajo njihovi prepiri. Rada bi, da so drug z drugim prijazni. Saj ni treba, da se imajo med seboj tudi radi. Rada bi le miren dom." Rivalstvo med brati in sestrami je zelo običajno, vendar vam ga ni treba sprejeti. Vi ste odgovorni za to, da mu naredite konec. Prvi korak je ta, da mora preprečevanje spopadov postati vaša prioritarna naloga. To povejte otrokom. Vnaprej jim povejte, kakšne bodo posledice, če se bodo prepirali ali pretepali. Drugič, starši morajo razumeti, kaj se v resnici dogaja, kadar se bratci in sestrice prepirajo. Otroci želijo dobiti le eno stvar - vašo pozornost. Vsak otrok hoče, da bi ga imeli raje kot drugega. To taktiko lahko spregledate na dva načina: otroci vas v prepiru zasledujejo po celem stanovanju, njihovo prepiranje ali kričanje pa se okrepi, kadar se jim približate.

Logično je, da se bo prepir nadaljeval, če je otroku z njim uspelo pritegniti vašo pozornost. zanj ni važno, ali je vaša pozornost dobra ali slaba, samo, da jo dobi.

Starši vedno posvetijo pozornost otroškimi prepiri, to pa opravičujejo z besedami: "Ampak saj jih okregam in oštejem." Žal taka reakcija ne pomaga, saj je otrokom uspelo, da so vas vpletli v svoj prepir. To pomeni, da so pritegnili vašo pozornost. Če jih boste potem še spraševali, povedali svoje mnenje ali držali pridigo, bo njihova zmaga toliko večja: s preprirom so si zagotovili vašo pozornost. Zato je zelo pomembno, da se vzdržite komentarjev in vpletanja. Ne pokažite nobenih čustev. Uveljavite posledice in nadaljujte s svojimi opravili.

Kakšne so primerne posledice za prepir med brati in sestrami, če ste postavili pravilo, da pričkanje in pretepanje v vašem domu ni več sprejemljivo? Posledice bi morale biti minimalne za prvi prekršek dneva. Predlagam, da kršilca pošljete v jedilnico ali kakšno drugo dolgočasno sobo. Čim manj govorite, na primer: "Vidim, da sta se odločila prekršiti pravilo o prepiranju. Pojdita v dnevno sobo."

(se nadaljuje)

Iz Društva upokojencev

Piše: Konrad Piko

Občni zbor smo imeli 26. aprila ob treh popoldne. Zbralo se nas je kar 75 članov in še bi se našel prostor za kakšnega več, če bi bilo treba. Vendar se je ob tej priložnosti spet videlo, da res potrebujemo večji prostor. Člani so bili pogoščeni s klobaso, 2 dcl vina, pa še kaj po želji. Izvedli smo volitve v upravni in nadzorni odbor, ostale točke dnevnega reda pa so bile kot običajno na občnem zboru. Prišlo je do nekaterih sprememb v upravnem odboru, izvoljenih je bilo nekaj novih članov. Prisoten je bil tudi župan Anton Jakopič, ki je priznal, da delujemo v utesnjenih prostorih in nas seznanil z načrtovano gradnjo doma za upokojence na Vidmu.

Izlet v Šentjernej je bil zelo dobro obiskan, saj se je prijavilo kar 97 članov, tako smo potovali z dvema avtobusoma. Vreme je bilo zelo lepo. Najprej smo bili pri maši v cerkvi Fatimske Marije božje v Lurdu na Dolenjskem. Cerkvica je v zelo lepem okolju, med drevjem in griči. Po maši smo si ogledali šentjernejski semenj, ki je tam dvakrat mesečno. Dobite vse od oblačil do hrane, orodja, strojev, živil in živali. Skratka, zelo lepo.

Pot smo nadaljevali proti kostanjeviškemu gradu, kjer smo videli galerijo Božidar-

Spomin z izleta

ja Jakca in naših Kraljev - Toneta in Franceta. Po eni uri in pol smo se odpeljali v kartuzijo Pleterje, kjer smo videli posnetke iz življenja tamkajšnjih menihov.

Ob treh smo imeli kosilo na Malem Slatniku pri Štefanu, kjer smo se zadržali do osme ure zvečer. Povabili so nas tudi v zidnico na pokušnje vina. Domov smo se vračali po isti poti. Pripravili smo tudi nekaj

fotografij z občnega zbora in izleta.

V soboto, 20. junija, pa bomo imeli piknik v Podkrajju pri Zakrajškovih na Vidmu. Lepo ste vabljeni, začelo se bo ob 7. uri zvečer.

V soboto, 27. junija, bo izlet na Gorenjsko. Najprej se bomo ustavili na Brezjah, potem bomo odšli na Bled, kjer bo ogled in vožnja po jezeru in ogled otoka ter blejskega gradu. Šli bomo tudi na Pokljuko in v Bohinj, kjer bo kosilo. Odhod iz Kompolj bo ob 6. uri proti Bruhanji vasi, Vidmu, Cesti, Predstrugam in Ponikvam.

Nasvidenje do prihodnjic in lepo pomlad in poletje vam želim.

Posnetek z občnega zbora

Povej mi, kaj bereš, in povem ti, kdo si.

(portugalski pregovor)

Treba je veliko vedeti, da vemo, kako malo vemo.

(nemški pregovor)

Mladinska

ZA BOGOM SMO STARŠEM IN DOMOVINI NAJVEČJI DOLŽNIKI

Že v Mojzesovi knjigi je zapisano: "Ne smeš postaviti čezse tujca, ki ni tvoj brat!" Narod je dolžan stremeti za samostojnostjo in si postaviti svojo narodno oblast. Za svojo domovino se je treba često tudi bojevati. Bog je Izraelcem to naravnost zapovedal. Ma malega naroda se rado polasti malo-je. Pojavljajo se hujskači, ki dopovedujejo, da bi bilo v tuji državi bolje. To je izkusil tudi Mojzes pri ljudstvu, ki je začelo godrnjati zoper njega in govoriti: "O, da bi umrli v Egiptovski deželi... Zakaj nas vodi Gospod v to deželo, da pademo pod mečem... Ni bolje za nas, da se vrnemo v Egipt?"

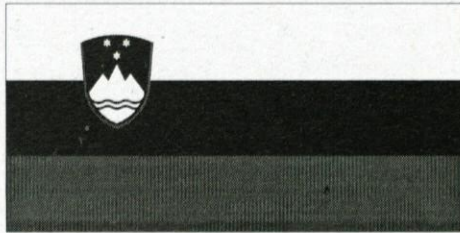
Žal sem po težavah, ki so nastopile v naši mladi Sloveniji po osamosvojitvi, tudi jaz kdaj pa kdaj zaslišal te besede. Čeprav sem bil star šele 14 ali 15 let, sem vedel, da ti ljudje ne razmišljajo prav. Sedaj sem v to tudi trdno prepričan in vem zakaj.

Družba od posameznika zahteva veliko. Dolžnosti do te pa je treba pravično porazdeliti. Nekatere se nanašajo na državo, družba na narod. Prve so vzgojne in me vežejo, druge so brezpogojne in ne poznajo izpregleda. Dolžnosti do prve ureja družbena pravičnost, dolžnosti do druge pa posebna krepkost, spoštljivost, ki jo sv. Tomaž Akvinski s Ciceronom takole opredeli: "Spoštljivost je tista čednost, ki nas nagiba, da izkazujemo krvnim sorodnikom in domovini zvestim dolžno pomoč, spoštovanje in ljubezen. Dolžnosti do domovine v tem ožjem pomenu pridejo takoj za dolžnostmi do Boga, saj smo za Bogom, staršem in domovini največji dolžniki."

Potrebnih je bilo veliko žrtev, da smo dobili to, kar sedaj imamo; jezik, izoblikovan do zavirljive višine, kulturo, ki dosega Evropsko raven, možnost, da lahko kjerkoli na svetu ponosno povemo: Slovenec sem! Pa vendar... Ali domovino res dovolj ljubimo in spoštujemo? Ali smo dovolj ponosni na to, kar imamo? Ali kdaj pokažemo tudi navzven, da smo narod?

Morda bo kdo dejal: "Le s čim naj pokažemo, da spoštujemo naš narod, našo kulturo, državo in vse, kar smo dosegli?" Odgovoril bi s vprašanjem: Ali bodo v naši dolini in državi še kdaj plapolale sedaj slovenske zastave tako množično, kot so nekoč jugoslovanske? 25. junij je dan, ko nam je dana možnost, da z obešenjem zastave simbolno pokažemo kdo smo in kaj spoštujemo.

Janez Tomšič

ZGODBA: KAJ PA NAŠI OČETJE?

Neki železničar je pripovedoval na vlaku kako so selili vasi ob Sotli: "Grozno je bilo. Po vasi so švigali gestapovski avtomobili, nemški priganjači so se drli nad ljudmi, ljudstvo pa kakor ponorelo. Tekali so iz hiš in v hiše in znašali svoje stvari, eni so peli kakor pijanci, drugi obupno tulili, eni molili, drugi kleli.

Ko gledam to strahoto, pa pride proti meni star, zdelan kmet, potegne iz žepa velik rdeč robec in začne vanj grebsti zemljo. "Kaj pa boste s to zemljo, oča?" ga vprašam. "Jaz tega ne bom preživel," mi odvrne, "Mene ne bo več nazaj. V tujo zemljo me bodo položili. Zato bom vzel to culico domače grude s seboj, da mi jo bodo dali pod glavo. Po očetu sem jo dobil, toliko let sem jo oral, zato bi rad na njej počival." Glas se mu je tresel, dve debeli, svetli jagodi sta mu povzeli po licu. Tedaj me je stisnilo pri srcu in v grlu, preklel sem v nebo vpijočo krivico, ki se godi našim ljudem in bežal po cesti tako daleč, da nisem več videl in slišal ničesar; sedel sem na občestni kamen in ostal tam do večera."

ANKETA: ALI ČUTIŠ DO DOMOVINE IN NARODA KAKŠNE DOLŽNOSTI?

Narod je skozi zgodovinsko obdobje izoblikoval svojo identiteto in naša dolžnost je, tudi moja, da bi to kulturo neomadeževano z negativnimi vplivi Evrope, ohranili tudi za naše prihodnje rodove. Upam, da bom imela možnost, da lahko za to tudi sama nekaj storim.

Helena

Mislím, da se vse premalo zavedamo lepote naše domovine. Imamo prelepo domovino in ponosni smo lahko nanjo. Jaz sem ponosen, da sem del zgodovine slovenskega naroda. Želim si, da bi si vsi bolj prizadevali, da ohranimo dobroto in poštenje, kar sta po mojem glavne značilnosti slovenskega človeka. V teh časih, ko ti dve lastnosti nista preveč cenjeni, to ne bo lahko. Prav zato moramo izpolniti tudi kakšno dolžnost, ki jo imamo do Slovenije in naših zanamcev. Predvsem mislim na skrb za čisto okolje in varstvo malih čudežev, katerih poln je naš raj pod Triglavom.

Bojan

Spoštujem slovensko domovino. Vem, da če se moji predniki ne bi borili za slovenstvo, jaz danes ne bi bila Slovenka. Moja dolžnost je, da spoštujem slovenski jezik in kulturo, ter ju ohranjam.

Da. Slovenska kultura, narod, jezik; vse to spoštujem in omenjam s ponosom. Kulturo sem dolžna posredovati prihodnjim generacijam.

Da. Ponosna sem na to, da sem Slovenka. Zdi se mi, da smo kot narod premalo ponosni na to, kar smo.

CITAT

"Domovina, to je tisto sveto ime, ki vzbudi v srcu najdražje spomine, ki stori, da sladko zazvene vse strune v duši, domovina je tista skupna zemlja, kjer nam je tekla zibelka, zemlja, ki nas priklepajo krvne vezi, domovina je duhovna skupnost očetnih izročil in ljubezni"

papež Pij X

VČASIH

Včasih se človeku zdi, da zanj ni več nobenih dni. Včasih se človeku zdi, da je sam v temi brez luči. Včasih se človeku zdi, da je že mrtev – a živi. Včasih se človeku zdi, da človek ni, da je le odsev nekoga, ki trpi in ne zase, pač pa za drugega živi.

Melitka Krizman

IZ CENTRA ZA SOCIALNO DELO

Navihano v pomlad

Verjetno ste že navajeni, da vam dvakrat leto poročamo iz taborov v Božičih, ki so organizirani v okviru Centra za socialno delo v Grosuplju. Prostovoljke in prostovoljci, ki sta jih tokrat vodila Dušan in Robi, smo v začetku marca v Božiče odpeljali 18 otrok.

Izpred Centra za socialno delo nas je zopet odpeljal šolski avtobus. Otroci so navdušeno pozdravili šoferja Štefana, ki potrpežljivo prenaša vse naše muhe na poti na morje. Peljali smo se počasi, saj smo bili natovorjeni s hrano in darili, ki so jih letos posebej izdatno prispevali sponzorji.

Čakal nas je petek, 13., polna luna, cel kup zelo navihanih mulcev in spoznavni večer. Tradicionalno jed prvega večera - testenine z omako, smo pojedli in se lotili medsebojnega spoznavanja. Ugotovili smo marsikaj zanimivega in pomembnega: zanimanje za šport, najljubšo hrano, najljubšo osebo, najljubši film ... Končali smo z družabnimi igrkami, večer pa se je zavlekel pozno v noč. Z otroškim smehom in norčijami natrpane spalnice se nikakor niso hotele zlititi s tišino.

Zaspani in zdelani smo se prebudili v sončno jutro ... Čakal nas je izlet v Piran. Ogleдали smo si piranski akvarij, Tartinijev trg, male mestne ulice in cerkev. Presenečenje dneva je bilo Andrejevo igranje na orgle, ko ga je za to zaprosila ena od domačink. Nekateri pa smo samo tavalili s sladoledom v roki ob obali in sanjarili o poletnih užitkih, ki nas še čakajo.

S piknikom in družabnimi igrkami na Tartinijevem trgu smo zaključili dopoldne. S pomočjo sončkovih civilnih vojakov smo srečno prispeli v naš tabor. Zabavno je bilo tudi pripravljane kosila ter oblikovanje v likovni delavnici, kar nas je zaposlilo vsaj za dve uri. Tu di postopanje po dvorišču, ogled živali Sončkovega rehabilitacijskega centra (kjer je bil naš tabor) ter igranje nogometa v gmajni, nam ni bilo odveč. Nekateri pa so se odločili porisati asfaltno dvorišče z barvnimi kredami. Himna tabora je bila tokrat pesem Čukov "Ho ho hozentregarji", ki smo jo kmalu poznali res čisto vsi, če smo hoteli ali pa ne, v dnevih po taboru pa nas zdaj navdaja z nostalgичnim popevanjem melodije ... Popoldne nam je v pričakovanju večerje in plesa po njej minilo hitro in lepo. Ročaj od metle, katerega smo vsako leto zlomili - edino škodo, ki smo jo naredili, smo prej previdno zamenjali s kanelo. Dnevna soba je poskakovala v divjem ritmu rock(n rolla tja do polnoči. Potem smo zbranim v postelji namenili še nekaj pravljic, da bi vendar že enkrat uspavali te klepetave glavice.

Tišina v sobah je to noč nastopila veliko prej, ker je bil za nami resnično naporen in razburljiv dan.

Nedeljsko jutro je bilo prežeto s strokovnimi delavnicami za mladostnike, s čiščenjem konja, igranjem badmintona in druženjem. Zavzeti kuharji so se lotili testa za pizze - tradicionalne jedi tabora.

Pripravili smo tudi priznanja za vsakega udeleženca tabora. Čiščenje kopalnic in ostalih prostorov je bilo prepuščeno ekipam udeležencev, ki so to delo opravili pred kosilom. Res dobro pizzo smo hitro pojedli ter se nato zbrali v krogu prijateljstva.

Razkrinkali smo skrivne prijatelje, ki so nas obdarjali v času tabora, razdelili priznanja in se poslovili. Štefan nas je že vabil v avtobus, ki smo ga hitro napolnili s klepetanjem, vici in taborskimi štorijami. Malce smo zamujali, kajti starši so nas že čakali pred Centrom za socialno delo v Grosuplju.

Socialna delavka Mateja, ki je "zakrivila" na-

še pomladno druženje, se je lahko oddahnila, ker smo živi, poskočni in navdušeni prišli spet nazaj.

Tabor ne bi bil izvedljiv tudi brez pomoči naših sponzorjev, ki so se prijazno odzvali našim potrebam.

Melita Garvas in Dušan Hočevar

Zahvaljujemo se:

Peskokopu Podsmreka d. o. o., Ivančna Gorica

ABC Tabor, Grosuplje

Srednji pomorski šoli Piran, Portorož

Trgovini Domen, Grosuplje

Mesarstvu Zupet, Šmarje Sap

Mizarstvu Mišič, Ivančna Gorica

Mizarstvu Grosuplje

Ljubljanskim mlekarnam d. o. o. DE Sirarna Stična, Ivančna Gorica

Mercatorju-Pekarni Grosuplje, Grosuplje

Kovinstroju Gastronom, Grosuplje

Športni dan na Lubniku

Zadnji šolski delovni dan meseca aprila smo izkoristili za športni dan v obliki planinskega pohoda na goro Lubnik (1025 m), ki se strmo dviga nad Škofjo Loko in spada v skupino Škofjeloškega pogorja.

Pohod smo začeli v Zmincu ter po uri in pol ali dveh urah, odvisno od kondicije učencev, dosegli vrh.

Z Lubnika je izredno slikovit razgled. Na vzhodni strani je pod vznožjem Škofja Loka, za njo se širita Sorško polje in Ljubljanska kotlina, pogled nam seže proti Šmarni gori, Rašici in Posavskemu hribovju; proti jugovzhodu vidimo Polhograjsko hribovje s Toščem, zadaj pa Krim; na južni strani vidimo Poljansko dolino, nad njo zahodni del Polhograjskega hribovja, naprej pa so Žirovski in Idrijski hribi ter Trnovski gozd, na ob-

zorju v daljavi vidimo Snežnik, Javornike in Hrušico; v bližini na jugovzhodu opazimo Blegoš, za njim Spodnje Bohinjske gore; na zahodu pod nami opazimo Selško dolino, pogled nam seže na Dražgoše, Jelovico in Ratitovec, zadaj opazimo Julijce s Triglavom; na severni strani se širi gorenjska ravnina s Kranjem, Šmarjetno goro in Joštom, za njo Karavanke z Golico, Stolom, Begunjsčico, Košuto in Dobrčo ter Kamniške Alpe s Kriško goro, Tolstim vrhom, Storžičem, Zaplato, Krvavcem, Kočno, Grintavcem, Skuto, Kalško goro, Kalškim grebenom, Brano in Veliko planino.

Po kratkem postanku na vrhu smo se dovoljni vrnili v dolino, saj smo preživeli lep športni dan v naravi.

Matej Kalan

Pesnik in pisatelj Niko Grafenauer je obiskal OŠ Dobrepolje

V četrtek, 23. aprila, je bralne značkarje Osnovne šole Dobrepolje obiskal slovenski pesnik in pisatelj Niko Grafenauer. Na prireditvi so prišli tudi bralni značkarji iz podružnic ter iz vrtca in iz male šole.

Otroci ga najbolj poznajo kot avtorja Pedenjpeda. Napisal pa je tudi več drugih pesniških zbirk za otroke: Kaj je na koncu sveta, Kaj ima sonce najraje, Avtozaver, Abeceda, Nebotičniki sedite, Skrivnosti. V prozi pa je napisal naslednje knjige: Stara Ljubljana, Majhnica in Ketrca Škrateljca ter knjigo Mahajana.

Govorjal se je tudi s prevajanjem, predvsem iz nemščine.

Preteklosti je bil urednik knjižnih zbirk za otroke in mladino pri Mladinski knjigi. Danes pa je glavni urednik Nove revije.

Pesnik in pisatelj Niko Grafenauer je prejel za svoje književno delo številne nagrade: leta 1980 je prejel nagrado Prešernovega sklada za knjižno zbirko Pesmi; leta 1980 je prejel Levstikovo nagrado za knjigo Majhnica. Leta 1997 je prejel najvišje slovensko priznanje za kulturno delo: Prešernovo nagrado.

Učenci so mu pripravili krajši kulturni program. Sodeloval je tudi naš pevski zbor, ki je predstavil Pedenjpeda v obliki dveh zborovskih pesmic.

Na prireditvi za predmetno stopnjo je podelil zlata priznanja za osem-letno udeležbo v tekmovanju za bralno značko ter priznanja za udeležbo na tekmovanju za Cankarjevo priznanje.

Naš gost je predstavil nekaj svojih pesmi in

ugank. Ob koncu prireditve so mu učenci zastavili nekaj zanimivih vprašanj.

Navdušeni, da smo se srečali z avtorjem Pedenjpeda, smo se od našega gosta poslovili, bogati za novo doživetje, saj smo se zopet srečali z novim slovenskim pesnikom in pisateljem.

Matej Kalan

9. otroški extempore

v okviru praznovanja dneva šole
OŠ Jožeta Gorjupa v Kostanjevici
na Krki

Dne 16.4. se je nekaj naših učencev odpravilo v Kostanjevico. Tam smo z akvarelnimi barvami slikali stare znamenitosti in hiše. Ker nam vreme ni bilo naklonjeno, smo morali slikati s pomočjo fotografij. Po končanem delu smo slike opremili s svojimi podpisi. Okrepčali smo se s kosilom, ki ga nam je priskrbela šola Kostanjevica. Z zadovoljnimi s svojimi izdelki smo se odpeljali proti domu.

Tina Gačnik in Anja Drobnič, 6b

V Kostanjevici je zelo lepo. Tam ne bi našel nobene grde reči. Najbolj pa so mi bili všeč mostovi, ker so lepo oblikovani.

Tina Jakič, 7a

Vsi predstavniki naše šole: Tina Gačnik in Anja Drobnič iz 6b, Tina Jakič iz 7a in Bojan Perko iz 7b so se zelo dobro izkazali, za kar bodo prejeli tudi pohvale. Njihova oddana dela bodo ostala v arhivu likovnega salona (vsak je smel oddati le eno svoje delo), ostala pa bodo razstavljena na dobrodelni prodajni razstavi na občini.

Martina Giuliani

Niko Grafenauer med pridnimi bralci predmetne stopnje

Osnovna šola Dobropolje
pripravlja postavitev

DOBRODELNE PRODAJNE RAZSTAVE OTROŠKIH LIKOVNIH DEL

predvidoma v začetku junija
v sejni sobi na občini

Razstavljena bodo uspešna dela, ustvarjena na športno-likovni akciji
"Veter v laseh - s športom proti drogi".

Možnost sodelovanja s svojimi deli pa imajo tudi vsi ostali, ki se tega
dogodka niso udeležili.

**Tako zbrana sredstva bomo namenili OBNOVI POTRESNO
OGROŽENEGA PODROČJA.**

Aktivnosti ob DNEVU ZEMLJE na PŠ Struge

Človeštvo stremi k napredku, k vedno novim iznajdbam, k izpopolnjevanju tehnik, pri tem pa pozablja na naravo in jo uničuje. Smo v dobi računalnikov, vendar nam ti ne nudijo možnosti za obstoj. Zanj moramo biti hvaležni naravi. Svojo hvaležnost pokažemo s tem, da bomo naravo ohranili kar se da neokrnjeno - takšno nam jo je v varstvo zaupal Bog.

En dan v letu je posvečen našemu planetu Zemlji. Nekateri ta dan počastijo z različnimi aktivnostmi za ohranitev Zemlje, drugi pa za dan Zemlje niti vedo ne. Da bi se takšni ljudje vsaj za nekaj trenutkov zamislili in vnaprej poskušali biti bolj prijazni z naravo, so se po večini šol v Sloveniji lotili različnih dejavnosti. Prav tako smo storili tudi na PŠ Struge.

Naše geslo je bilo: Ali znamo prisluhniti

govorici žuželk, poeziji ptic in zgodbam letnih časov? To geslo nam je pomagalo, da smo se lažje osredotočili na dejavnosti ob dnevu Zemlje. Učenci smo izbirali med tremi različnimi dejavnostmi. Nekateri so se odločili, da bodo o našem planetu napisali nekaj vzpodbudnih besed in jih izpovedali v spisih, drugi so svoje misli in želje, kakšna naj bi bila Zemlja, raje narisali, tretja skupina učencev pa je poskrbela za lepšo oko-

lico naše šole.

Mi, otroci, smo hoteli s svojimi prizadevanji doseči, da bi nam kdo od starejših prisluhnil in končno dojel, da je narava kot mati, ki nudi svojim potomcem vse, kar more, ti pa jo vedno znova razočarajo.

Irena Francelj

Pomlad v naravi (razmišljanje)

Stojiš pri prehodu za pešce. Pridrvi avtomobil, zapelje skozi lužo pred teboj in ti poškropi tvoj novi plašč. Preklinjaš voznika, jeziš se na cel svet, že tako boš zamudil sestanek, pa se moraš prikazati še v poškopljeni obleki. Kaj si bo mislil tvoj predpostavljeni? Kako si neodgovoren? Ti pa se vendar trudiš!

Zunaj se rojeva pomlad. Sneg je že davno skopnel. Šopi zelenih trav in cvetic rinejo iz zemlje. Na vejah dreves poženejo prvi zeleni lističi, dan je vse daljši, zbudi te živahno golenje ptičkov, ko si še v postelji, te pogeta sonček ... Ti pa, kot da tega ne opaziš. Zunaj vse brsti, v tebi pa je še vedno umazan sneg, mestni hrup, ura, ki neusmiljeno hiti ... Ustavi se! Pogledaj se! Si to sploh še ti?! Ne, nisi. Ni te več. Obstaja le še tvoja bežna senca, ki jo bo uničil prvi oblak. A to lahko spreminiš. Če se dovolj poglوبيš vase, v svoj obstoj, lahko spet dobiš nazaj svoje prvotno telo, na katerega boš ponosen. In spet boš opazil naravo, ki te je rodila, ki te živi in poji. Pojdi na visoko vzpetino. Pa ne z avtom po cesti. Peš skozi gozd. Objemi drevo! Dalo ti bo novo, tajno moč, ki je nisi nikoli občutil. Zadihaj! V nosu te bo poščegetal čist gozdni zrak. In ko boš s poslednjimi močmi premagal visoko vzpetino, se bo pred teboj odprl povsem nov svet. Pred teboj bo ležala dolinica, tvoja zibelka. Vse bo tvoje! In po skrivnem potočku bo vate začel pritekati novi vir moči. Začutil boš, da lahko storiš karkoli si zamisliš, da je korak lahek, da ti sosed ni več tujec ... Vpusti se boš: "Le kod sem hodil celo življenje?" Svet bo lepši. Vsem ljudem boš prijazen znanec, ki s svojim smehom sadi dobre misli in drugi zate ne bodo več le sence, ki hitijo mimo tebe, marveč ljudje.

In tvoje življenje bo kot ptica na krilih življenja.

Mojca Pogorelc, 8. raz., Struge
Mentorica: Ema Sevšek

Poročilo o izvedeni anketi ob naravoslovnem dnevu

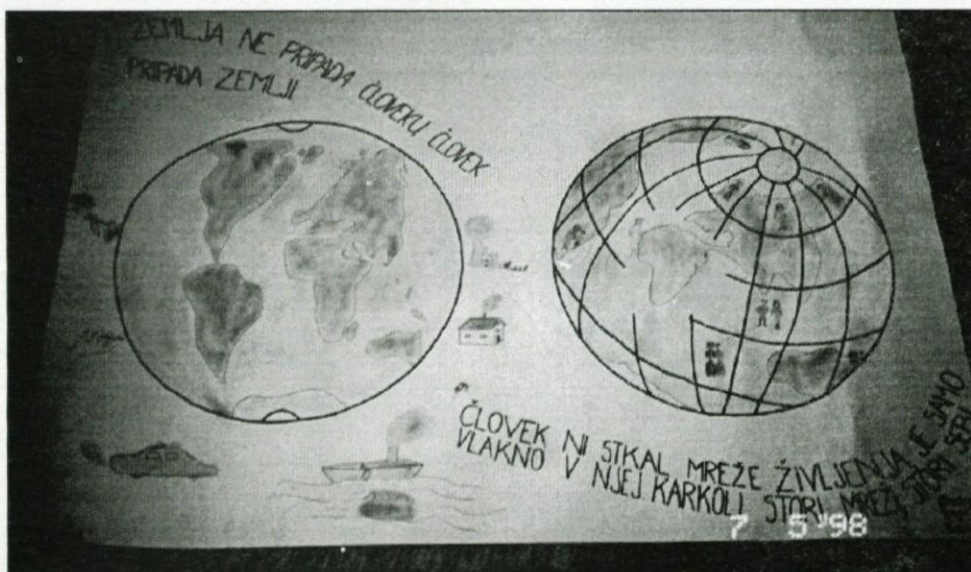
Ob dnevu Zemlje sva učencem in učiteljicam PŠ Struge zastavili nekaj vprašanj na to temo.

VPRAŠANJE: Ali veste, kateri dan je danes?

- Le 10% anketiranih ni znalo odgovoriti na to vprašanje.

VPRAŠANJE: Kaj ste oziroma še boste naredili za dan Zemlje?

- Vsi so pritrtili, da je nekaj treba storiti za čisto okolje, zato bodo, ne samo na dan Zemlje, pobirali papirčke, ne bodo uporabljali stru-

Plakat sta naredili Andreja Gregorič in Irena Francelj iz 7. razreda

penih kemikalij, uporabljali praškov, ki vsebujejo fosfate.

VPRAŠANJE: Kaj veste o Zemlji?

- Več kot 50 % vprašanih je povedalo, da je Zemlja planet, ki ima eno Luno, je tretji planet od Sonca, je do sedaj edini planet, na katerem živijo bitja, da leži v vesolju in ima ozon.

VPRAŠANJE: Kaj menite o ljudeh, ki odpadke mečejo v naravo in kako bi jih osvestili, da s tem uničujejo svoj obstoj?

- Vsi so menili, da se da veliko narediti s strpnimi dogovori, če pa vsa priporočila in opozorila ne pomagajo, jih je seveda treba kaznovati z udarcem po žepu.

Vsem sva se zahvalili za odgovore in jih poprosili naj varujejo Zemljo, da bo na njej še dolgo obstajalo človeško življenje.

Mojca Pugelj in Bojana Papež, 7. r., Struge (mentorica: Ema Sevšek)

21. vseslovensko tekmovanje v znanju materinščine za Cankarjevo priznanje je za nami

21. leto je pozornost mladih in mentorjev poleg v splošno znanje materinščine usmerjeno tudi v umetniško besedo in v samostojno tvorjenje poskusa umetnostnega besedila. Branje mora biti v prvi vrsti v veselje in užitek, a veselje in užitek navadno ne prideta kar tako, sama po sebi. Branje literature je izziv in pustolovščina, je fantastični prostor, v katerem se bralci najdemo, hkrati pa je možnost za širjenje predstavnih omejitev, ki nam jih nalaga stvarnost. pri tem se laže kot v resničnem življenju vživljamo v ljudi, ki so nam podobni, še več: tudi v ljudi, ki jih v življenju zlepa ne bi mogli razumeti. Spoznavamo neznane, skrivnostne, vedno nove svetove. Odkrivamo moč in čarovnijo jezika. Ta spopadanja z umetnostnim besedilom in prebijanja skozi so bralcem napor in včasih celo muk, a kljub temu užitek in veselje. Moč umetniškega dela je prav v njegovi enkratnosti, neponovljivosti, zato so vsaka nova povest, roman, pesem ali drama nove uganke za nas bralce. Najti moramo ključ vanje, pa se v nas razprejo bogate, pisane in plastične podobe.

Okrog tega tekmovanja se zbirajo najboljši slovenski bralci, tisti mladi ljudje iz Slovenije in zamejstva, ki so sposobni razumeti, da je prav v enkratnosti, izvirnosti in neponovljivosti moč umetniške besede.

Dobrepoljski učenci uspešno sodelujejo peto leto. Prve pomembne rezultate so začeli dosegati v šolskem letu 1996/97, ko je Vilma Šuštar osvojila srebrno priznanje, naslednje leto pa je skupaj s Tanjo Shawish prejela še zlato Cankarjevo priznanje. Ljubzen do materinščine sta ponesli s seboj v srednjo šolo in letos uspešno zastopali želmeljsko gimnazijo.

Gotovo vas zanima, kako so letos poteka-

le priprave na tekmovanje in kakšna je letošnja bera. Vse od septembra so bile naše misli usmerjene v odkrivanje zlahtne kratke lirične proze Cirila Kosmača. Sleherni izmed nas pa je spoznal, da je v vsaki od njegovih novel veliko njega samega, njegove lastne usode, da se z izredno tenkočutnostjo, ki jo spremlja jezikovna skrbnost in stilna izbrušenost, pogloblja v človeške usode; da so njegovemu peresu pri srcu velike tragedije v srcih malih ljudi; da pa se ob usodnih in žalostnih trenutkih uspe celo nasmejniti, trpko, včasih grenko, pa vendarle od srca, da mu je prav ta nasmeh, poln poguma in hrepenenja po dobrem in lepem marsikdaj pomagal premagovati obup in malodušnost. Vsaka njegova misel nas je učila ljubiti našo malo lepo Dobrepoljsko dolino, njeno tiho in samotno lepoto. Kakor je bil on ponosen na svet ob Idrijci, tako ponosni moramo biti mi na naših majhen košček sveta, naše ljudi in našo zgodovino.

Spoznali smo tudi, da njegovo delo ni obsežno, a neizmerno dragoceno zaradi svoje žive in prepričljive življenjske spoznavnosti in zaradi dognanj o človeku, ki je navezan na svojo zemljo. Dragoceno je tudi zaradi razmišljanj o mnogih zapletenih vprašanjih, ki so lastna vsem ljudem, katerih srca niso brez posluha za lepoto, resnico in svobodo.

Hvaležni smo ravnatelju Ivanu Grandovcu, ki nam je zgodovinsko in geografsko predstavil Kosmačevo življenjsko odisejado in knjižničarju gospodu Mateju Kalanu, ki nam je priskrbel ustrezno literaturo in audiovizuelno gradivo.

Temeljitim pripravam je 4. februarja 1998 sledilo najprej šolsko tekmovanje. Takrat so se nam prvič pridružile tudi učenke 7. razreda PŠ Struge, česar smo lahko še posebej

veseli. Kljub napornemu popoldnevu, saj je morala zbranost tekmovalcev vzdržati kar tri ure, smo poskušali vzbuditi praznično vzdušje. Deklice 5. razreda s PŠ Struge so nabrale prvo pomladansko cvetje, Pekarna Blatnik in trgovina Trgojan pa podarili prazničen poobedek, ki nam je po napornem pisanju naloge objektivnega tipa in spisa še kako teknil.

Temeljite priprave so obrodile bogate sadove - kar 16 bronastih priznanj. Osvojile so ga: Nina Samec, Damjana Cimerman, Katja Žnidaršič, Marta Jakopič, Tanja Prijatelj (vse iz 8.a), učenec Klemen Drobnič in učenka Vida Novak iz 8.b r., Anja Padar, Judita Košir, Katja Babič, Nina Babič, Maja Blatnik iz 7.b razreda ter marljive učenke 7. razreda s PŠ Struge: Irena Francelj, Andreja Gregorič, Marinka Kastelic in Mojca Pugelj.

Vseslovenskega tekmovanja so se 21. marca 1998 v Ljubljani udeležili po trije najbolje uvrščeni tekmovalci iz vsake šole. Centralno šolo so zastopale Nina Samec, Damjana Cimerman in Katja Žnidaršič; PŠ Struge pa Irena Francelj, Andreja Gregorič in Monika Kastelic.

Nina Samec, kateri je do zlatega priznanja manjkala samo ena točka, in Damjana Cimerman sta osvojili srebrno Cankarjevo priznanje. Ireni Francelj s PŠ Struge je za eno točko ušlo iz rok srebrno priznanje.

A takšni poskusi so sestavni del vseh tekmovanj, zato menim, da so pri taki vrsti tekmovanj, kot je tekmovanje iz materinščine, v katerega so učenci vlagali svoj čas, znanje in energijo, zmagovalci vsi, ki so ob letošnjem branju in preučevanju Kosmača in slovenskega jezika kaj pridobili.

Bronasta in srebrna priznanja je ob dnevu knjige, 23. aprila 1998, ko smo imeli na šoli srečanje bralnih značkarjev v imenu Slavističnega društva Slovenije, Zavoda republike Slovenije za šolstvo in šport in Slovenističnega aktiva OŠ Dobrepolje slavnostno podelil pesnik in pisatelj Niko Grafenauer, ki nam je zaupal, da sta bila s pisateljem Cirilom Kosmačem kljub siceršnji razliki v letih velika prijatelja in da globoko spoštuje in ceni njegovo umetniško besedo.

Prepričana sem, da bodo mladi poleg pridobljenega znanja v življenje prinesli delček Kosmačeve duše, ki nas v svojih delih opogumlja z nasmehom premagovati življenjske viharje. vsi bomo ohranili lep spomin na skupna druženja, vedno pa nas bo spremljalo Kosmačevo posvetilo, izrečeno leto dni pred smrtjo: "Le si kar si, da boš, kar boš - a glej, da boš!"

Mentorica Ema Sevšek

Korajža velja

Na snemanju oddaje "POD KLOBUKOM", smo se srečali z g. Bogom Hvalo, lastnikom studija H iz Trbovelj. Povedal je, da njegovi fantje pripravljajo po šolah v Sloveniji festival "KORAJŽA VELJA", kjer se v petju predstavijo mladi talenti iz šol od prvega do osmega razreda.

Tako smo se dogovorili, da se oglasijo na šoli 11. 05. 98, kjer bomo izvedli festival. Dogovorili smo se z Romanom Gačnikom, da bo preizkusil prijavljene učence in najboljše pripravil za nastop. Najprej je bilo nekaj problemov, ker naši učenci, čeprav so dobri pevci, niso bili pripravljene nastopiti pred mikrofonom. Izgovarjali so se, "Doma že pojem, ampak v javnosti ..., na odru ..., pa še snemali bodo ..., ne to pa ne."

Z dogovarjanjem in pogovarjanjem smo le dobili 22 nastopajočih, ki so svoje skladbe zapeli trikrat. Najprej gospodu ROMANU GAČNIKU, nato na vaji in še zares pred kamero.

Vsi nastopajoči so bili odlični, zelo zadovoljen je bil tudi gospod BOGO HVALA, ki je rekel da tako dobrih nastopov že dolgo ni slišal, čeprav ima vsak teden snemanje oddaje na eni izmed slovenskih šol.

Zelo težko je bilo izglasovati zmagovalca, saj so bili odlični vsi. Glasovali smo vsi učitelji in predstavniki vseh razredov na cen-

tralni šoli in vseh podružnic.

Učitelji smo na razredni stopnji izglasovali PRIMOŽA PADARJA enakega mnenja so bili tudi predstavniki razredov. Na pred-

metni stopnji smo učitelji izbrali

KATJO ŽNIDARŠIČ, predstavniki učenec pa MAJO FERKULJ.

Skupni zmagovalca je bila KATJA ŽNIDARŠIČ, ki je zmagovalno pesem še enkrat zapela.

S studijem H se dogovarjamo, da bi bil pri nas tudi regijski festival "KORAJŽA VELJA", kjer bi nastopili prvi trije, ki so zmagali na šolskem festivalu. Regijski festival naj bi bil v petek, 12. junija 98 zvečer, da bi si ga lahko ogledali tudi starši in vsi, ki jih zanima, kako pojejo osnovnošolci.

Tone Steklasa

Športno društvo Dobrepolje

NOGOMET

REZULTATI 1. KOLA, Z DNE 03. 05. 1998:

BRUHANJA VAS – PREDSTRUGE	6 : 0
CESTA MLADI – KOMA 750	2 : 1
ZAGORICA MOTOMAT – OKREP. PRI ZORI	1 : 3
ZAGORICA – BISTRO PIZZERIA ADAM	0 : 10
ŠD PONIKVE : VODIČAR BRDAVS	0 : 4

REZULTATI 2. KOLA, Z DNE 10. 5. 1998 :

BISTRO PIZZERIA ADAM – ŠD PONIKVE	6 : 0
OKREPČ. PRI ZORI – ZAGORICA	12 : 0
KOMA 750 – ZAGORICA MOTOMAT	1 : 10
BRUHANJA VAS – CESTA MLADI	9 : 0
PREDSTRUGE – VODIČAR BRDAVS	3 : 3

LESTVICA:

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. BISTRO PIZZERIA ADAM	2	2	0	0	16 : 0	+ 16	6			
2. BRUHANJA VAS	2	2	0	0	15 : 0	+ 15	6			
3. OKREPČEVALNICA PRI ZORI	2	2	0	0	15 : 1	+ 14	6			
4. VODIČAR BRDAVS	2	1	1	0	7 : 3	+ 4	4			
5. ZAGORICA MOTOMAT	2	1	0	1	11 : 4	+ 7	3			
6. CESTA MLADI	2	1	0	1	2 : 10	- 8	3			
7. PREDSTRUGE	2	0	1	1	3 : 9	- 6	1			
8. KOMA 750	2	0	0	2	2 : 12	- 10	0			
9. ŠD PONIKVE	2	0	0	2	0 : 10	- 10	0			
10. ZAGORICA	2	0	0	2	0 : 22	- 22	0			

NAJBOLJŠI STRELCI:

MOHORIČ IGOR – 5, BABIČ VILI – 5, STRNAD BOŠTJAN – 4, MUSTAR TONI – 4, BLATNIK – 4, LJUBIČ FRANJO – 3, KUPLENK ALOJZ – 3, BABIČ ANDREJ – 3, STRAH MATEJ – 3, ERČULJ VINKO - 3

Pripravil Alojz Kuplenk

Skupna zmagovalka je bila Katja Žnidaršič

“Veter v laseh - s športom proti drogi” tudi v naši občini

V letošnjo akcijo “Veter v laseh - s športom proti drogi”, ki jo Športna unija Slovenije pripravlja že tretje leto, se je vključila tudi dobrepoljska občina oziroma tukajšnje športno društvo.

Aktivnosti so potekale 19. in 26. aprila. Prvo nedeljo se je odvijal odbojcarski turnir, drugo nedeljo pa so se mladi pomerili v košarki. Čprav so se tekmovalci z vso ravnostjo borili za čim višje uvrstitve, pa je bilo jasno čutiti, da so vsi udeleženci razumeli sporočilo akcije in temu primerno preživeli oba dneva.

To je bilo srečanje in prijateljsko druženje mladih, ki se je prepletalo z različnimi športnimi in likovnimi aktivnostmi. Organizatorji so bili zadovoljni z množičnim odzivom in vključitvijo osnovnošolske in druge mladine. Veliko je bilo tudi takih, ki se do zdaj niso aktivno ukvarjali s športom. Oblikovalo se je toliko ekip, da so tekmovanja potekala do poznih popoldanskih ur. Po uradni otvoritvi smo imeli priložnost videti plesne nastope, skupine mladih pa so se med tekmami posvetile likovnemu ustvarjanju. Skratka, igrišče na Vidmu in prostor ob njem je bil dve nedelji zapolnjen z živahnim športnim in drugim dogajanjem. Veselo razpoloženje je pritegnilo tudi nekaj odraslih, ki so navijali ali pa se celo sami vključili v igre ob robu igrišča.

Dobiti diplomu in kolajno za zmago na tako množični prireditvi ni kar tako. A bolj kot to, je bilo pomembno, da so mladi preživeli dva dneva v sproščenem, prijetnem in aktivnem druženju, kar je bil osnovni cilj akcije “Veter v laseh - s športom proti drogi”. Akcija, ki jo je uspešno organiziralo Športno društvo Dobropolje, je torej dosegla svoj namen.

Kako so razumeli in doživljali akcijo nekateri udeleženci?

JASMINA JORGIČ: “Tekmujemo med sabo in se borimo za čim boljše rezultate. Šport naj bi mlade na ta način odvrnil od vseh vrst drog. To je dobra ideja, istočasno pa je tudi zelo zabavno.”

JANEZ ŠUŠTAR: “Izredno pohvalno je, da so se akciji pridružili tudi Dobropoljci. Toliko mladih najbrž še ni bilo vključenih. Take vrste aktivnosti bi morali še vzpodbujati. Škoda, da je pri odraslih čutiti nekakšno zadržanost, povsem po nepotrebnem.”

FRENK STRNAD: “Dobro bi bilo, da bi akcija odslej potekala vsako leto. Pritegniti bi bilo potrebno še več mladih, posebno osnovnošolcev, pa tudi starejši bi se lahko priključili, ne le kot gledalci, ampak tudi kot igralci. Pri taki akciji ni važna starost, ampak množičnost.”

Pripravila M. Steklasa

LOKALNI SPONZORJI, KI SO SODELOVALI PRI AKCIJI:

Občina Dobropolje
Pekarna Blatnik
Osnovna šola Dobropolje
Koma 750

Zmagovalci akcije “Veter v laseh - s športom proti drogi”

26. april - KOŠARKA v kategoriji 12 do 15 let:

1. SENCE
2. DREAM TEAM
3. MORAMANA
4. ODKLOP

Kategorija nad 15 let:

1. GLONĐE
2. SNEGULJČICA IN 7 PALČKOV
3. PIZZERIJA ADAM
4. KUPLENKI

19. APRIL - odbojka v kategoriji 12 do 15 let:

1. DELFINI
2. PUHLE KUMARE
3. GREEN DAY
4. ROKICE

Kategorija nad 15 let:

1. BADUBADU
2. TORNADO
3. HU-HU
4. SCENA

sl. 1

sl. 2

sl. 3

sl. 4

sl. 5

sl. 6

sl. 1: Župan odpira prostore kluba ŠD Dobropolje

sl. 2: Likovno izražanje šolske mladine (risanje s kredo po asfaltu, risanje na papir)

sl. 3: Ali bo koš?

sl. 4: Odbojkarski spopad dveh šolskih ekip

sl. 5: Zmagovalci v košarki v kategoriji do 15 let

sl. 6: Zmagovalci v košarki v kategoriji nad 15 let

sl. 7: Zmagovalci v odbojki v kategoriji nad 15 let

sl. 7

Otrok v vrtec - da ali ne

Kot vsaki starši, ki imajo otroka v vrtcu, se nemalokrat vprašam, ali je to za otroka dobra ustanova ali pa ... Starši največkrat oddamo otroka v vrtec s pretiranim priokusom čutnosti. To naši otroci hitro občutijo in nas dan za dnevno okupirajo, predvsem mlajši otroci, z jokom, žalostnim pogledom skozi okno, itd

Res, da moramo doma skrbeti

- ličnosti in sodelovanje v skupini;
- razvil bo radovednost, domišljijo in neodvisno mišljenje;
- razvil bo jezikovno spretnost za uporabo govora, kasneje pa tudi branje in pisanje;
- razvil bo gibalne spretnosti in postal bo samostojen pri higieni navadah.

Vse naštetih sposobnosti dovzemajo z igro, s petjem, čisto sponzato.

Naše vzgojiteljice Marička, Darja in pomočnice Andreja in Meta

za toplo družinsko življenje in vzgojo. Obenem se je potrebno zavedati, da je vsak človek poleg družinskega še družabno bitje. Današnji čas nam nudi čisto drugačne pogoje življenja, kot v času naših babic. Dobro je, da se otrok kar zgodaj vklopi v svet, ki ga obdaja, ga spozna in z njim živiti se moramo, da pomeni za otroka prestop v vrtec veliko spremembo, saj se v njem sreča predvsem z:

- neznanim okoljem, novimi prostori;
- veliko več ljudi (otrok in odraslih) na enem prostoru v medsebojnih stikih;
- glasnostjo, hrupom;
- novimi pravili in normami v skupini, ki jih do sedaj ni poznal.

Čeprav nisem vzgojiteljica, sem samo eden od staršev, ki vsak dan vozi otroka v vrtec, bi podala nekaj pozitivnih lastnosti, katere opažam, zakaj je vrtec koristen za otroka in kaj bo pridobil v skupini:

- razvil bo sposobnosti razumevanja in sprejemanja sebe in drugih;
- razvil bo sposobnost dogovaranja z drugimi, upoštevanje raz-

to dobro znajo. Od prijaznega jutranjega sprejema skozi dopoldneve, dneve in mesece naš mladi rod skozi projekte vzgajajo v miselnosti, da smo del narave, da živimo z njo in smo od nje odvisni. Druga pohvalna dejavnost naših vzgojiteljic je ohranjanje starih šeg in navad iz naših krajev, izdelovanje izdelkov iz "dobrih starih časov".

Naj omenim še plavanje, obisk živalskega vrta, pa obisk v Kekčevi deželi, obisk lutkovnih predstav, sodelovanje pri bralnem palčku, pa obisk pri zobozdravniku, kjer dobiš čisto prave zvezdice. Kako otroci to doživljajo, pa si lahko ogledate na fotografiji.

Anica Štrubelj

V PRIČAKOVANJU JESENI (s pomladanskim navdihom)

V pričakovanju lokalnih volitev so se določene aktivnosti v občinskih odborih strank že začele. To je mogoče opaziti tudi iz izgledom zunanosti občinske palače in kadar nad glavnim vhodom na na-

vaden delavni dan visi izobešana občinska in državna zastava je znak, da se dogaja v veliki sejni sobi "agape" kakšnega pomembnega politika iz bele Ljubljane. Posledično je nato zamešan tudi bioritem zadolženega za zastave, saj na državni praznik zastave ne obesi. Ali je to naključje, pozabljenost ali namerno izvedena poteza?

Naš odbor se bo takšnim gostovanjem odrekel, saj le te nekaj stanejo. Pa tudi denarja ni veliko. Kolikor ga je pa bilo, smo nakazali na področje, kjer so se na velikonočno nedeljo tresla tla. Prvi delovni dan po velikonočnih praznikih smo na občino poslali dopis, da se tudi iz občinskega proračuna nakaže nekaj denarja za prizadete ob potresu. Povratna informacija z občine je bila, da so finančna sredstva nakazali, znesek pa je do oddaje tega članka v uredništvo "občinska skrivnost".

Zanimivo je bilo tudi, ko sem v poštnem nabiralniku dobil listek s povabilom, da se udeležim predavanja o pokojninski reformi. In sem se odpravil poslušat "steberno" reformo. Ker je bil na vabilu napisan tudi sklicatelj, me niti ni preveč presenetilo, kajti na vsaki prosojnici, ki jo je grafoskop projiciral na zid, je bilo napisano, da je to del upokojskega programa SLS, napisan že pred nekaj leti. Škoda, da ni bilo več obiskovalcev, saj bi bila promocija sklicatelja in njegove stranke lahko bistveno večja.

Zasledil sem tudi članek v časopisu Delo, kjer je bilo zapisano, da se bo na področju občine gradil dom za upokojence. Hvala vredno dejanje, ni kaj. Res je potreben. Ker pa je bila v članku napisana tudi finančna konstrukcija projekta, sedaj raziskujem, kje v občini leži parcela za 26,25 mio tolarjev, kar je 15% od celotne investicije.

Na našem področju je že dom za starejše občane, katerega je zob časa že načel. Potreben je obnove in posodobitve. Toda to je problem države in ni v pristojnosti lokalne samouprave. Kakor izgleda, smo mi bolj za nove objekte ali pa je v domu premalo Dobrepoljcev, ki imajo volilno pravico. Vesel bi bil, da bi se dom čim prej zgradil, res je potreben, lahko pa je le spretno lansirana no-

vica pred jesenskimi volitvami. Bomo videli.

Kot kaže, bo poletje vroče, toda prava vročina bo šele v jeseni. Veliko se bo po predvidevanjih govorilo o pomladi. Ne o biologiji, ampak o politiki. Govorenje o pomladi v jeseni in pozimi je bilo do sedaj zelo učinkovito, vsaj za nas. Upam, da bo tudi tokrat tako.

Predsednik OO LDS
Slavc Palčar

Odgovor g. Antonu Jakopiču, županu dobrepoljskemu

Verjetno je moje pisanje z naslovom Reševanje romske problematike kar precej prizadelo Antona Jakopiča. To je razvidno iz njegovega odgovora na moj članek in predhodnega opozorila z grožnjo po tožbi. Nekako moderno je postalo tožiti za "duševne bolečine", kar smo v zadnjem času lahko opazili od nekaterih političnih veljakov, nekaterih celo iz iste stranke kot je Anton Jakopič. Anton Jakopič je najprej moj članek okarektiriral za kozerijo (ni v povezavi s kozami) in v nadaljevanju takoj spremenil mnenje ter vse skupaj prekvalificiral v laž ter mene prikazal kot lažnivca. Seveda ni pozabil v svoji disertaciji omeniti, da so za vse zlo, ki se piše in riše, krivi mediji, kateri vse objavijo.

Ker je Anton Jakopič dokaj učinkovit in plodovit pisec, kar sklepam po člankih, katere objavlja predvsem v tem časopisu, se mi zdi nenavadno, da je v prispevku poudaril, da je vse napisano v časopisu daleč od resnice. Zapisal je, da je v časopisu najmanj polovica laži ali pa vsaj polresnic. Iz tega sklepam, da tudi sam piše laži in polresnice in ker zelo veliko piše je potemtakem njegovih laži zelo veliko. Kar sam od sebe se je Anton Jakopič vrnil v kupčijo z Romi, kajti jaz ga nisem omenjal v taki funkciji. V mojem prispevku je bil omenjen le kot obdarjenec.

Res je, da je moj prvi članek povzel Dolenjski list. In ker moj članek ni bil nobena laž, na kar namiguje Anton Jakopič, je Dolenjski list razširjal le resnico. Ker je Anton Jakopič tudi funkcionar,

je verjetno dobro seznanjen, da je manipulacija tudi del njegove ustvarjalne poti v tej dolini. Da je manipulacija (spretno strokovnjaško ravnanje ali opravljanje česa - slovar Vrbinc str. 432) tudi v naši občini je razvidno iz sledečega: V razgovoru z enim od vidnih članov dobrepoljske podružnice SLS je pogovor nanesele tudi na občinsko financiranje biltena tabora SLS lansko leto v Slovenj Gradcu. Začuda me je sogovornik hotel prepričati in potek pogovora zmanipulirati s trditvijo, da se denar za bilten SLS ni nakazal iz občinskega proračuna, ampak iz blagajne dobrepoljske SLS. Seveda je slika popolnoma drugačna. Denar je bil nakazan iz občinskega proračuna in po več tedenskem obravnavanju tega primera po medijih, kjer se je po mojem mnenju ime občine Dobropolje prikazovalo v negativni luči, je bil denar vrnjen nazaj v občinsko blagajno. Še vedno ostaja odprto vprašanje, ali zaradi teh transakcij, katere so predhodnica razvpitega finančnega inženiringa najbolj ljudske in poštene politične stranke ne bo potrebno plačati občini Dobropolje visoke kazni.

Avtorica prispevka Sonja H. Vogrič v Dnevniku 6.4.98 omenja kazen v višini 1 milijon tolarjev. Ali je to resnica, laž ali manipulacija?

Pisanje Antona Jakopiča, da je omenjanje njegovega imena moj promocijski namen, ima lahko tudi svoj pomen. Logično je, da si vsak sam ustvari svojo promocijo. Ta, na tem mestu je brezplačna. Je pa bila reklama v biltenu SLS sprva plačana z občinskim denarjem in Anton Jakopič je to izkoristil, kajti poleg osnovnih podatkov občine je bila objavljena tudi njegova slika, torej je šlo tudi za njegove in ne moje, kot mi očita, lastne promocijske name-
ne.

Slavc Palčar

Predsedniku TD Dobropolje g. Stanetu Škulju

Dragi Stane, nobena zavist te ni mogla obiti zato, ker tega telefonskega sporočila ni bilo. In ti to veš! Edini telefonski razgovor glede tajniškega "stolčka" je bil že marca lansko leto, ko sem ti jasno in dokončno povedala, da v TD Dobropolje ne bom več sodelovala. In vzrok? Tudi slučajno ne v tem, da ustanavljam v Podgori svoje turistično društvo. Vzrok je bil v tem, da me kot tajnico nisi niti obvestil, da radio "Zeleni val" organizira reportažo o Dobropoljski dolini. Ker sem pa bila zadolžena za akcijo "Moja dežela - lepa in čista", sem to tudi do konca spejljala. O tem lahko sodijo krajani sami. Z zaključno prireditvijo te akcije v decembru se je moje delo v TD Dobropolje končalo. In to je vsa resnica. O "stolčkih" pa naslednje: Nikoli, ampak res nikoli nisem kot tajnica TD razmišljala, ali celo govorila, da je to "stolček". Namreč, moji "stolčki" so prenehali z dnem moje penzije. Vse delo, ki pa ga volunteersko in z velikim navdušenjem počnem zdaj, nima nikakršne zveze s "stolčki". Verjamem pa, in tudi prav je tako, da ti pri svojih mladih letih tako razmišljaš in gradiš kariero. Meni ni treba. In mislim, da si toliko in še več sposoben sam, brez da v to gradnjo vpletaš neko Pavlino. Upam pa si reči, da v turizmu, posebno v TD, ne uspeš kot posameznik, tudi ti ne, ob sebi moraš imeti ljudi, ki imajo ideje in so željni delati. Upam in želim, da ti je, oz. ti bo to uspelo. Ne zaradi tebe, ampak zaradi ljudi, ki v tej dolini živimo.

Na drugi del tvojega članka je težko odgovoriti samo z demantijem. Zakaj? vedno sem mislila, da se nikoli ne bo potrebno v tem časopisu oglašati zato, da nekaj demantiram, da se z nečim ne strinjam, da o nečem drugače mislim, da nekaj v življenju drugače delam. Žal, se je zgodilo tudi to.

V Dolenjskem listu je bil objavljen članek g. Primca o TD Podgora. Iz članka citiram: "Skrbeli bomo tudi za ohranjanje in obnavljanje naše kulturne in naravne dediščine. Med kulturne goto-

vo sodi naša cerkev, ki je bila zidana pred 350 leti, med naravne pa naš Kamen vrh, pri sosedih pa znamenita Podpeška jama ..., pa Grmada, Lipov gaj itd."

In slika reklamnega kozolca topjarja v Kmečkem glasu? Pa "ljudje božji", a res mislite, da si TD Podgora lasti Kamen vrh, Lipov gaj, cerkev, kozolec topjar in še in še? Kamen vrh in vse našto je vendar ena od naših dobrepoljskih znamenitosti, turističnih točk, ki bi jih lahko promovirala vsa društva. Če je TD Podgora kaj pripomoglo za promocijo teh točk, je lahko samo pohvalno. Turista iz drugih krajev ali bralca teh časopisov pač ne zanima, kdo je postavil kozolec, važno je, da ta kozolec (tako specifičen za Dobropolje) tam stoji. Vsak drugačen odnos do tega je nabiranje točk. Ne vem, kakšnih sicer in v kakšen namen. Za Dobropolje sigurno ne dobrih. Nesporno je, da je ideja in izvedba kozolca - topjarja organiziralo TD Dobropolje. Ker pa ta kozolec stoji na vseh vpadnicah v občino Dobropolje, simbolizira kraj in občino, nikakor pa ne TD Dobropolje. Vsi si ga lahko lastimo pri promociji občine, vsa društva, v končni fazi tudi vsak posameznik. Nihče me ni obvestil, da je ta kozolec avtorsko zaščiten od TD Dobropolje.

In še o planu dela TD Podgora. V svoj plan smo napisali samo in izključno akcije, v katerih želimo aktivno sodelovati vsi vaščani. In to so: v juliju "Srečanje družin in prijateljev", adventno Miklavžev sejem na prvo adventno nedeljo, pohod z baklami na Kamen vrh na dan samostojnosti. Vse te akcije so ideje vaščanov Podgora, sami jih organiziramo in tako bo tudi v prihodnje. Dokler pa nismo imeli svojega TD, smo to delali pod pokroviteljstvom TD Dobropolje. To so dejstva!

S tem člankom zaključujem kakršno koli korespondenco v okviru teh tem v časopisu. Moje mnenje namreč je, da lahko našo občino promoviramo v širši slovenski prostor le na način, da ne bo zavisti, razprtij, nevoščljivosti in privoščljivosti v nas samih.

Za TD Podgora
Pavlina Novak

Slovo od mladosti

"Okusil zgodaj sem tvoj sad, spoznanje!

Vesolja dokaj strup njegov je umoril:

sem zvedel, da človeku je samo še do dnarja!"

Dne 16. 7. 1996 dopoldne, je mama pripeljala mojo mlajšo sestrico Barbaro na počitnice k stari mami. Jaz pa sem bil že nekaj časa na počitnicah, pa me je mama nameravala odpeljati domov v Ljubljano, da bi pomagal očetu pri delu.

Ker pa je stara mama hotela skuhati kosilo še preden bi se z mamo odpeljala nazaj v Ljubljano, je želela, da grem s kolegi in po peteršilj, korenček in čebulo na zevnik, ki je oddaljen približno 1 km. Mama, sestra in stara mama so odšle v hišo, da se pogovorijo, zato me niso videle, ko sem vzel ključ od avtomobila, saj sem se hotel čim prej vrniti s korenčkom, peteršiljem in čebulo z zevnika. Ko sem se odpeljal z avtomobilom, sem se sklenil še posloviti od svojih prijateljev. Zapeljal sem se do konca vasi. Trije prijatelji so kar skočili v avtomobil in so želeli, da jih malo popeljem. Res sem jih odpeljal po gozdni cesti izven naselja Zagorica proti Tisovcu. Ko smo se vračali po makadamski cesti po klancu navzdol, je avto pridobil na hitrosti, zato ga je začelo zanašati, a sem ga nekako obvladoval. Moj sopotnik na prednjem sedežu pa je potegnil ročno zavoro, zato nas je v tistem hipu vrglo v skale, nato pa je avto odbilo na bok in tako smo še naprej drseli približno 12,7 m, nakar je avto trčil še v obcestno drevo, kjer se je ustavil.

Vsi trije smo bili mladoletni in brez vozniškega dovoljenja, zato smo bili tudi vsi prestrašeni in brez ustreznega znanja. Pri tej nesreči jo je najbolj skupil ravno najmlajši izmed nas Franci Kovačič, ki je obležal nezavesten, ko ga je vrglo iz avtomobila. On je sedel na zadnjem sedežu in zgleda, da ga je vrglo ven skozi zadnjo šipo in treščil je ob drevo. Tudi sam sem bil nekaj trenutkov v šoku, vendar sem se hitro zbral in začel kričati ter iskati ostale. Poiskal sem Francija in takoj uvidel, da ravno on najbolj potrebuje mojo po-

moč. Nudil sem mu prvo pomoč, kot sem vedel in znal. Očistil sem mu usta, ki so bila polna zemlje pomešane z listjem, da je lahko dihal. Ker je bil nezavesten, sem ga položil na bok in ga tako oskrbel, da je lahko dihal.

Na kraj nesreče je kmalu prišel njegov oče in teta Nada. Začela sta ga dvigovati in objemati. Ko so ljudje zvedeli za nesrečo, so takoj poklicali rešilni avto in policijo. Policija je vse poslikala in naredila zapisnik o udeležencih in o stanju avtomobila, ki je bil le še kup nesreče oziroma pločevine.

Eden izmed udeležencev, tisti, ki je potegnil za ročno zavoro, je s kraja nesreče pobegnil, češ da gre iskat pomoč, a se ni več vrnil.

Najbolj sem si oddahnil, ko je prišel rešilni avto po Francija, da ga odpeljal v bolnico. Sreča v nesreči je bila, da smo bili ostali trije manj poškodovani, saj smo šli vsi trije na urgenco v Ljubljano in bili takoj odpuščeni.

Prijateljca Francija sem obiskoval v bolnišnici, prav tako tudi moja mama in stara mama, veselili smo se vsakega izboljšanja njegovega stanja. Ko je bil na Soči, pa so mi prepovedali obiske.

Zelo sem se veselil njegovega okrevanja, saj zaradi nesreče ni izgubil šolskega leta in sedaj, ko to pišem, že obiskuje lesno šolo v Ljubljani. Torej se je nesreča končala tudi zanj dobro.

Ker sem se zavedal, da je Francij utrpel največ bolečin, sta moja mama in stari oče hotela govoriti s policijskim očetom, t.j. Francetom Kovačičem, da bi se dogovorili glede odškodnine. On pa jih je zavrnil, češ da se z njimi nima kaj pogovarjati.

Takšna pa je bila letošnja velika noč za vse moje drage. 13. marca sem prejel mandatno tožbo za povračilo stroškov in za bolečine v višini 25.000.000,00 SIT. Sprva smo mislili, da gre za tiskarsko napako, saj toliko denarja še nikoli nisem videl. Naša družina, in kakor mi je znano, tudi vsi moji sorodniki, so živeli pošteno od dela svojih rok in se od takšnih vsotah denarja sploh pogovarjali niso. Tako velike vsote denarja sem videl samo v kriminalkah na televiziji. Seveda so bili vsi pretreseni in žalostni, tako moji starši kot stari straši.

Vse to opazujem s težkim srcem, saj se zavedam, da sem jim

vse te psihične strese povzročil jaz, seveda skupaj s svojimi bivšimi prijatelji, saj so me po nesreči vsi obtoževali. Zavedam se, da moram vse to prenesti sam, čeprav večkrat nemočno zakličem:

"Oj, oj ročna zavora ti,

v kaj si me vrgla ti,

kako si mogla se zategniti sama,
saj kot prijatelj prej, sem mislil,
pred sodiščem pa kot sovražnik,
rekel je, da te ni zategnil!"

Kaj naj še razmišljam? Da je bilo to nesrečno slovo od prijateljev tudi moje nesrečno slovo od otroštva.

Ker sem vse breme nesreče prevzel na svoja ramena, upam, da bo vsaj sodišče sodilo bolj milo in bolj pravično, na osnovi človekovih pravic. Upam, da jih kljub vsemu imam. Želim si, da bo upoštevalo mojo nezrelost in da so se hoteli prijatelji peljati sami, nisem jih v to silil. Če pa ne bo tako, me je mandatna tožba obsodila na 105 let ali še več plačevanja stroškov. Ko bom odplačal vse, bom torej star več kot 125 let, seveda, če bom dobil takoj zaposlitev, ko bom končal šolanje. Mi bo Bog naklonil tako dolgo življenje? Verjetno me bo prej poklical k sebi. Dovolj mi, ljubi Bog, da te vprašam: "Je že bil kdaj kdo na Zemlji tako kaznovan?"

Ljubi Bog, svetopisemsko Te prosim: "Odpusti jim, saj jim gre le za denar!"

Vse to sem napisal predvsem kot opomin svojim mlajšim vrstnikom: "Ne jemljite avtomobilskih ključev svojih staršev ali bratov, dokler ne postanete polnoletni in seveda dokler ne naredite vozniškega izpita!" Naj vam bo pričujoča nesreča v opomin!

Robert

Črna kronika

11.04.98 ob 23.30 uri sta si dva občana iz okolice Vidma priredila svojevrstno zabavo v Strugah na Dolenjskem. V kraj sta se pripeljala z osebnim avtomobilom in svoje vozniške sposobnosti preizkušala na zelenici ene od tamkajšnjih hiš. Ko sta se naveličala razburljive vožnje, sta poskušala s trkanjem po vratih zbuditi stanovalko. Ker jima to ni uspelo, sta si na dvorišču, dva metra stran od vrat, zakurila manjši ogenj, ob katerem sta se prepirala. S svojim obnašanjem sta le uspela zbuditi tamkajšnjo stanovalko, s katero sta si želela zabave, kar pa jima očitno ni uspelo in sta si prislužila prijavo pri sodniku za prekrške.

17.04.98 ob 13.35 sta zakonca iz Četeža pri Strugah s traktorji in priključki zaprla lokalno cesto v naselju Četež, zaradi česar je bil promet v samem naselju nekoliko oviran. Policisti so odredili zakoncema, da ovire s ceste odstranita, kar nista upoštevala, zaradi česar je republiški prometni inšpektor odredil odstranitev navedenih ovir. Pri odstranjevanju ovir pa sta se zakonca nedostojno vedla do inšpektorja in predstavnika občine, zaradi česar sta si prislužila obravnavo pri sodniku za prekrške zaradi kršitve Zakona zoper javni red in mir ter Zakona o temeljnih varnosti cestnega prometa.

Tu velja opozorilo vsem, ki bodo svojo pravico iskali na podoben način, da so kazni v novem Zakonu o varnosti cestnega prometa bistveno večje in da se morejo take ovire takoj odstraniti z vozišča. Povzročitelj ovir pa mora plačati vse stroške, ki nastanejo z zavarovanjem in odstranitvijo ovir.

20.04.98 ob 22.00 uri je stari znanec kronike v domači stanovanjski hiši v Ponikvah grozil sedaj že bivši ženi z umorom. Svoje grožnje je podkrepil z davljenjem, iz katerega se mu je iztrgala in zbežala po hodniku, kjer jo je ujel in ji naložil nekaj udarcev, nato pa vrgel po stopnicah. K sreči hujših poškodb ni utrpela, nasilnež pa si je prislužil obravnavo pri sodniku za prekrške.

21.04.98 ob 17. uri je domačin iz Zdenske vasi imel spuščena nemškega ovčarja, ki se je prosto gibal okoli hiš brez nadzora. Takrat je iz hiše prišla soseda in odšla na vrt, kjer pa jo je pes napadel in ugriznil v desno ramo in strgal ruto, s tacami pa opraskal po telesu. Ker domačin ni imel zavarovane nevarne živali, se bo pogovoril s sodnikom.

03.05.98 ob 00.35 so policisti intervenirali v zasebni stanovanjski hiši v Zdenski vasi zaradi prepira med zakoncema, kateremu je botroval alkohol. V prepiru je partnerica dobila nekaj udarcev, poškodovana pa so bila tudi vrata. Ob intervenciji se je kršitelj umiril, po odhodu policistov pa je zopet dobil korajžo in pričel z razgrajanjem, zaradi česar se je nekaj ur hladil v policijskih prostorih.

POLICIJSKA POSTAJA GROSUPLJE

KINO "DOBREPOLJE" VIDEM

34

KINOPROGRAM ZA MESEC JUNIJ 98

NEDELJA, 7. JUNIJ, ob 15. in 20.30 uri
ameriška komedija

JE ALI NI

KRATKA VSEBINA: V majhno podeželsko mesto pride mlad profesor s svojo zaročenko in je tudi pred poroko. Kmalu mesto razburja novica, da je mladi profesor "gej". Meščani se hočejo na vsak način prepričati, ali je ali ni. Začno se odvijati najrazlični dogodki in komični zapleti, ob katerih se boste nasmejali do solz.

NEDELJA, 14. JUNIJ, ob 15. uri in 20.30 uri
ameriški pustolovski film

MOŽ Z ŽELEZNO MASKO

KRATKA OZNAKA: Francoski kralj LUDVIK XIV ima brata PHILLIPA (enojajčnega dvojčka), ki se je rodil nekaj minut pred njim in, bi po zakonu moral biti kralj. Da se to ne bi zgodilo, je brata najprej poslal iz Francije, predno pa je prevzel prestol, ga je dal zapreti v Bastilijo. Da ga kdo vseeno ne bi spoznal, mu je dal nadeti oz. zavariti na glavo železno masko. Mušketirji morajo vnovič združiti moči in iz ječe rešiti skrivnostnega jetnika. Film je nova uspešnica LEONARDA Di CAPRIJA, ki igra vlogo

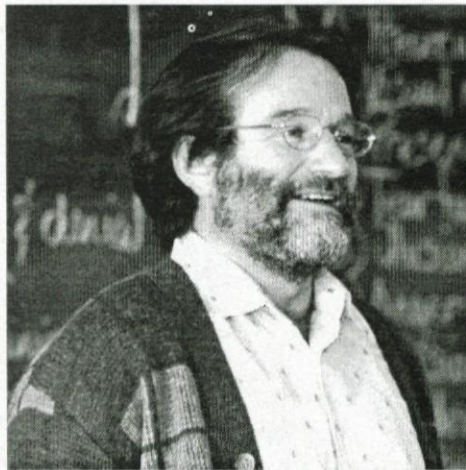
PHILLIPA in pokvarjenega kralja LUDVIKA XIV.

PETEK, 19. JUNIJ, ob 21. uri

ameriška znanstvenofantastična komedija

DOBRI WILL HUNTING

KRATKA OZNAKA: Will je hišnik na podeželski šoli. Nekega dne mu uspe razvozljati zapleteno formulo in kmalu ugotovi, da ima tudi druge sposobnosti, saj v trenutku reši še tako zapleten matematični problem. Uvrščajo ga med genije. Nad njegovim znanjem in sposobnostjo so začudeni celo nobelovci. Življenje mladega hišnika se začne spreminjati, predvsem pa zelo zapletati...

NEDELJA, 21. JUNIJ, ob 15. uri in 20.30 uri
ameriška komedija - uspešnica

RAZSTRESENI PROFESOR

KRATKA OZNAKA: Najnovejša komedija zna-

nega komika ROBINA WILLIAMSA o profesorju na Medfield Collegu zopet ruši rekorde gledanosti po svetu. Profesor s svojim pomočnikom robotom WEEBOM odkrije nenavadno snov želatino ali gumo, ki leti in bi bila lahko neizčrpen vir energije...

V filmu pride zopet do izraza računalniška tehnika in efekti, ki so enkratni. Odlična komedija, vredna ogleda.

NEDELJA, 28. JUNIJ, izjemoma samo ob 20.30 uri

ameriška drama

AMISTAD

KRATKA OZNAKA: Film je posnet po resničnih dogodkih. To je film o neuspelem uporu na španski suženjski ladji in o sodnem procesu, ki je sledil. Uporniki, ki prevzamejo oblast nad ladjo, bi se radi vrnili v Afriko, a jih zalivski tok odnese v Ameriko. Ameriške oblasti jih obsodijo in kruto kaznujejo samo za to, da bi se prikupili Špancem. Primer dobi zgodovinske razsežnosti, ko se vmeša še bivši predsednik JOHN QUINCY ADAMS...

ZAHVALA

Ob smrti naše drage mame in stare mame

MARIJE AHAČEVČIČ

iz Podpeči

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, vaščanom in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in sveče ter spremstvo na njeni zadnji poti. Posebna zahvala velja vaščanom za nesebično pomoč ob težkih trenutkih. Iskrena hvala tudi gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred in moškemu pevskeemu zboru Rafko Fabiani za ganljivo petje.

Hvala tudi vsem, ki ste jo pogosto obiskovali v času njene bolezni.

Vsi njeni

Ustanovitelj glasila je Občina Dobrepolje, ki jo zastopa izdajateljski svet. Urednica: Mihaela Steklasa. Uredniški odbor: Metka Žnidaršič, Slavka Mustar, Ema Sevšek, Ivan Grandovec, Tina Šuštar, Katja Gregorič. Tisk in oblikovanje: Auroraf d. o. o. Za foto Naš kraj: Tone Steklasa. Glasilo izhaja enkrat mesečno v nakladi 1100 izvodov. Glasilo spada med proizvode, za katere se plačuje davek od prometa proizvodov po stopnji 5 odstotkov.